

ΦΕΚ Β' 2320

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ
ΔΙΑ ΒΙΟΥ ΜΑΘΗΣΗΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ

Να διατηρηθεί μέχρι
Βαθμός ασφαλείας

ΕΝΙΑΙΟΣ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΣ ΤΟΜΕΑΣ
Π/ΘΜΙΑΣ ΚΑΙ Δ/ΘΜΙΑΣ ΕΚΠ/ΣΗΣ
Δ/ΝΣΗ ΣΠΟΥΔΩΝ Π/ΘΜΙΑΣ ΚΑΙ Δ/ΘΜΙΑΣ
ΕΚΠ/ΣΗΣ
ΤΜΗΜΑ Α'

Μαρούσι 03-10-2011
Αριθ. Πρωτ. 113724/Γ2
Βαθμός Προτερ.

Ταχ. Δ/ση: Α. Παπανδρέου 37
Τ.Κ.-Πόλη: 151 80 Μαρούσι

Α Π Ο Φ Α Σ Η

Ιστοσελίδα: <http://www.minedu.gov.gr>

Πληροφορίες: Κ. Παπαχρήστος
Σ. Μερκούρης
Τηλέφωνο : 210 3443284, 210 3442234

ΕΜΑ: Έγκριση Προγραμμάτων Σπουδών Πρωτοβάθμιας & Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης για την Πιλοτική τους Εφαρμογή του επιστημονικού πεδίου Ξένες γλώσσες.

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις του εδαφ. β της παραγράφου 3 του άρθρου 1 του Ν. 1566/85 (ΦΕΚ Α' 167).
2. Τις διατάξεις του εδαφ. α της παραγράφου 9 του άρθρου 3, του εδαφ. ε της παραγράφου 11 του άρθρου 4, του εδαφ. γ της παραγράφου 11 του άρθρου 5 και του εδαφ. γ της παραγράφου 2 του άρθρου 24 του Ν. 1566/85 (ΦΕΚ Α' 167), όπως τροποποιήθηκαν και ισχύουν με τις διατάξεις 1 και 2 του άρθρου 7 του Ν. 2525/97 (ΦΕΚ Α' 188) "Ενιαίο Λύκειο, πρόσβαση των αποφοίτων στην Τριτοβάθμια Εκπαίδευση, αξιολόγηση του εκπαιδευτικού έργου και άλλες διατάξεις".
3. Τις διατάξεις της παραγράφου 33 του άρθρου 20 του Ν. 3966/2011 (ΦΕΚ Α' 118).
4. Τις διατάξεις του άρθρου 90 του κώδικα Νομοθεσίας για την Κυβέρνηση και τα Κυβερνητικά όργανα που κυρώθηκε με το άρθρο πρώτο του Π.Δ. 63/2005 (ΦΕΚ Α' 98).
5. Την περίπτωση β, της παραγράφου 7, του άρθρου 13, του Π.Δ. 201/98 (ΦΕΚ 161, Τ. Α') «Οργάνωση και λειτουργία δημοτικών σχολείων».
6. Την 1120/Η/7-1-2010 (ΦΕΚ Β1) κοινή Απόφαση του Πρωθυπουργού και της Υπουργού Παιδείας, Δια Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων με θέμα: «Καθορισμός αρμοδιοτήτων των Υφυπουργών του Υπουργείου Παιδείας, Δια Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων».
7. Την εισήγηση του Παιδαγωγικού Ινστιτούτου, όπως αυτή διατυπώθηκε με την αριθμ. 22/2011 πράξη του Συντονιστικού Συμβουλίου του Παιδαγωγικού Ινστιτούτου.
8. Την με αριθμ. 11279/28-7-2010 Απόφαση Ένταξης της Πράξης «ΝΕΟ ΣΧΟΛΕΙΟ (Σχολείο 21ου αιώνα) – Νέο πρόγραμμα σπουδών» στους Άξονες Προτεραιότητας 1,2,3, -Οριζόντια Πράξη».
9. Τη με αριθμ. 14647/30-09-2010 Σύμφωνη Γνώμη ΕΥΔ για το σχέδιο «Απόφασης Υλοποίησης με ίδια μέσα του Π.Ι. για το Υπόεργο 1 της Πράξης «ΝΕΟ ΣΧΟΛΕΙΟ (Σχολείο 21ου αιώνα) –

Νέο πρόγραμμα σπουδών» στους Άξονες Προτεραιότητας 1,2,3, -Οριζόντια Πράξη», με κωδικό MIS 295450.

10. Το γεγονός ότι δεν έχει εκδοθεί Υπουργική Απόφαση σύμφωνα με την παράγραφο 33 του άρθρου 20 του Ν. 3966/2011 (ΦΕΚ Α' 118).
11. Το γεγονός ότι από την απόφαση αυτή δεν προκαλείται δαπάνη σε βάρος του κρατικού προϋπολογισμού.

Αποφασίζουμε

Καθορίζουμε τα παρακάτω προγράμματα σπουδών Πρωτοβάθμιας & Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης (Δημοτικό και Γυμνάσιο) του επιστημονικού πεδίου **Ξένες γλώσσες** ως εξής:

1. ΤΟ ΕΝΙΑΙΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΣΠΟΥΔΩΝ ΤΩΝ ΞΕΝΩΝ ΓΛΩΣΣΩΝ

1.1. ΣΚΟΠΟΣ ΤΟΥ ΕΠΣ-ΞΓ

Το Ενιαίο Πρόγραμμα Σπουδών των Ξένων Γλωσσών (ΕΠΣ-ΞΓ) αποτελεί εργαλείο για τη διδασκαλία και μάθηση κοινωνικά προσδιορισμένης χρήσης της γλώσσας με σκοπό την ανάπτυξη ικανοτήτων κατανόησης και παραγωγής νοημάτων όπως αυτά αναπτύσσονται στο κοινωνικοπολιτισμικό πλαίσιο παραγωγής τους, σε γραπτά και προφορικά κείμενα διαφορετικών ειδών λόγου. Προδιαγράφει τους προσδοκώμενους στόχους και οργανώνει την γλωσσική ύλη ανά επίπεδο επικοινωνιακής επάρκειας, με βάση την 6βαθμη κλίμακα του Συμβουλίου της Ευρώπης, για όλες τις ξένες γλώσσες που προσφέρει το ελληνικό σχολείο. Οι στόχοι διατυπώνονται με τη μορφή επικοινωνιακών ενεργημάτων στα οποία πρέπει να είναι σε θέση να προβεί ο μαθητής σε κάθε στάδιο εκπαίδευσης. Η εφαρμογή του ΕΠΣ-ΞΓ προβλέπει να προσφέρεται στο μαθητή εκπαίδευση ανάλογα με το επίπεδο της επικοινωνιακής επάρκειας που έχει αποκτήσει στην ξένη γλώσσα και να τον προετοιμάζει για τις εξετάσεις που θα του επιτρέψουν να αποκτήσει το Κρατικό Πιστοποιητικό Γλωσσομάθειας. Δηλαδή, ο βασικός σκοπός του ΕΠΣ-ΞΓ είναι *χρηστικός*.

Ταυτόχρονα, το ΕΠΣ-ΞΓ έχει μια σημαντική *εκπαιδευτική αποστολή*. Η ξένη γλώσσα διδάσκεται στο σχολείο προκειμένου ο μαθητής να αναπτύξει γλωσσική επίγνωση, διαπολιτισμική συνείδηση και διαμεσολαβητική ικανότητα. Οι στόχοι αυτοί επιτυγχάνονται σε κάποιο βαθμό και χωρίς ιδιαίτερη διδακτική προσπάθεια, αφού «μαθαίνω μια γλώσσα» σημαίνει «αναπτύσσω γνώσεις σχετικά με τη δομή και τη λειτουργία της γλώσσας αυτής σε διαφορετικές κοινωνικές συνθήκες και περιστάσεις επικοινωνίας». Φυσικά, οι κατάλληλες για την εκάστοτε περίπτωση επιλογές απαιτούν κοινωνικές και πολιτισμικές γνώσεις, αφού η λειτουργία μιας γλώσσας είναι άρρηκτα συνδεδεμένη με τον πολιτισμό που την παράγει και τον οποίον η γλώσσα αναπαράγει. Έτσι, οι μαθητές, ανάλογα με το επίπεδο επικοινωνιακής επάρκειας που έχουν και σύμφωνα με την ηλικία τους, αποκτούν ακόμη και ασυνείδητα μια πολιτισμική επίγνωση που τους επιτρέπει να έχουν, σχετική εξοικείωση με βασικές κειμενικές και επικοινωνιακές πρακτικές.

Η πολιτισμική επίγνωση των μαθητών αναπτύσσεται καθώς τους ζητείται να χρησιμοποιήσουν την ξένη γλώσσα –χρήση η οποία αναπόφευκτα εμπλέκει και την ελληνική γλώσσα (είτε αυτή είναι η μητρική τους γλώσσα ή όχι), τις πολιτισμικές πρακτικές της οποίας γνωρίζουν βιωματικά. Ακόμη και αν δεν το συνειδητοποιούν εμπλέκονται σε μια διαπραγμάτευση εννοιών και τρόπων που η κάθε γλώσσα τις λεκτικοποιεί. Εμπλέκονται σε συγκρίσεις μεταξύ των γλωσσών και του τρόπου χρήσης τους. Έτσι, ακόμη και όταν η διδασκαλία δεν το επιδιώκει ρητά, ο μαθητής αναπτύσσει διαπολιτισμική επίγνωση, η οποία μπορεί να καλλιεργηθεί συστηματικά όταν

εξηγούνται οι γλωσσικές επιλογές σε διαφορετικές περιστάσεις επικοινωνίας, σε ποικιλία κειμένων γραπτού, προφορικού ή *πολυτροπικού* λόγου.¹

Η διαπολιτισμική γνώση που αποκτά ο μαθητής καλλιεργείται όταν χρησιμοποιεί την ξένη γλώσσα για να μεταφέρει, με τον πλέον κατάλληλο για την επικοινωνιακή περίπτωση τρόπο, νοήματα που αποδίδονται στην ελληνική γλώσσα. Ωστόσο, η ικανότητα διαμεσολάβησης μπορεί να καλλιεργηθεί περισσότερο μέσα από δραστηριότητες που απαιτούν τη μεταφορά πληροφοριών από την ελληνική στην ξένη γλώσσα.

1.2. Η ΦΥΣΗ ΤΟΥ ΕΠΣ-ΞΓ

Το ΕΠΣ-ΞΓ συνιστά ένα curriculum **κοινό** για όλες τις ξένες γλώσσες του σχολείου και **ενιαίο** για όλες τις βαθμίδες της εκπαίδευσης. Προσδιορίζει γενικούς και επιμέρους δείκτες επικοινωνιακής επάρκειας και περιγράφει τα χαρακτηριστικά της γλωσσομάθειάς του από το επίπεδο Α1 (στοιχειώδης γνώση) μέχρι το επίπεδο Γ1 (πολύ καλή γνώση της γλώσσας). Το τμήμα του Προγράμματος Σπουδών των Ξένων Γλωσσών που αφορά στο Λύκειο, το οποίο θα δημοσιευτεί σε δεύτερη φάση, ως συνέχεια του παρόντος, περιγράφει τα χαρακτηριστικά επιπέδου Γ2 (άριστη γνώση) –επίπεδο στο οποίο μπορούν να φτάσουν ορισμένοι μαθητές του Λυκείου.

Με βάση τα παραπάνω γίνεται σαφές ότι το ΕΠΣ-ΞΓ περιγράφει το ΤΙ πρέπει να κάνει και να ξέρει ο μαθητής και η μαθήτρια ως αποτέλεσμα της διδασκαλίας και της διαδικασίας μάθησης, και όχι το ΠΩΣ οι «ειδικοί» νομίζουν πως η γλωσσομάθεια θα επιτευχθεί. Δηλαδή, ακολουθεί την λογική ότι ένα πρόγραμμα σπουδών είναι σκόπιμο να προδιαγράφει τα στοιχεία του γνωστικού αντικειμένου που πρέπει να διδαχτούν και όχι το πότε ή το πώς θα πρέπει διδαχτούν, αφού η μέθοδοι, οι τεχνικές διδασκαλίας, ο επιμερισμός της ύλης, κ.λπ. καθορίζονται από παράγοντες που έχουν άμεση σχέση με τους μαθητές, τους εκπαιδευτικούς και τα διαφορετικά περιβάλλοντα μάθησης. Για τον λόγο αυτό, ένα πρόγραμμα σπουδών δεν είναι ταυτόσημο με έναν Οδηγό του Εκπαιδευτικού. Σκόπιμο είναι να αποτελεί ένα πλαίσιο αναφοράς, βάσει του οποίου ο μαθητής μπορεί, με τη βοήθεια του εκπαιδευτικού, με προσωπική μελέτη και εξωσχολική ενασχόληση, να εμπλακεί στη διαδικασία μάθησης.

Το ΕΠΣ-ΞΓ, όπως όλα τα νέα προγράμματα σπουδών που εκπονήθηκαν για να οικοδομήσουν το «ΝΕΟ ΣΧΟΛΕΙΟ», υιοθετεί τις αρχές, εκφράζει τις κεντρικές επιδιώξεις του Σχολικού Προγράμματος της Υποχρεωτικής Εκπαίδευσης και επιδιώκει, μέσω της εκμάθησης ξένων γλωσσών, να συμβάλει στην ανάπτυξη ενός πολίτη που μπορεί να:

- Λειτουργεί αποτελεσματικά σε διαφορετικά κοινωνικά περιβάλλοντα, καταστάσεις και περιστάσεις επικοινωνίας.

¹ Χαρακτηρίζουμε «πολυτροπικό» το κείμενο που χρησιμοποιεί πλέον του ενός τρόπου σημείωσης, π.χ. γλώσσα, εικόνα και ήχο. Η πολυτροπικότητα των κειμένων είναι ιδιαίτερα σύνθητες φαινόμενο στη σύγχρονη εποχή μας. Με τις νέες μορφές επικοινωνίας και τεχνολογίας η νοηματοδότηση δεν γίνεται μόνο με τη γλώσσα αλλά και με την εικόνα, το σχεδιάγραμμα, τη μουσική, τα ηχητικά εφέ, κτλ. Η οπτική ή ακουστική σημείωση γίνεται παράλληλα και συμπληρωματικά με τη γλώσσα.

- Λειτουργεί ως διαπολιτισμικός και διαγλωσσικός διαμεσολαβητής για διευκόλυνση της επικοινωνίας μεταξύ ατόμων από διαφορετικές κοινωνικές ή πολιτισμικές ομάδες.
- Αυτενεργεί, χρησιμοποιώντας τη γλώσσα που μαθαίνει σε σχέση με τα ενδιαφέροντά του για να συμμετέχει σε δράσεις της διεθνούς κοινότητας.
- Διαπραγματεύεται αποτελεσματικά νέες και ήδη γνωστές γλωσσικές, κοινωνικές και πολιτισμικές έννοιες.
- Αξιοποιεί τις γνώσεις, εμπειρίες και στρατηγικές που έχει αναπτύξει για να επικοινωνήσει με άλλους, σεβόμενος τη διαφορετικότητά τους, ή να επιλύσει τυχόν προβλήματα.

Από τα σημαντικά χαρακτηριστικά του ΕΠΣ-ΞΓ είναι ότι περιγράφει τις γνώσεις και τις επικοινωνιακές δεξιότητες που πρέπει να αποκτηθούν *κατά επίπεδο γλωσσομάθειας*, όχι κατά τάξη. Η περιγραφή κατ' αυτόν τον τρόπο είναι ιδεολογικά προσδιορισμένη, αφού αποδέχεται έμπρακτα ότι οι μαθητές όλης της χώρας στην ίδια τάξη δεν είναι μια συμπαγής ομάδα με τα ίδια χαρακτηριστικά. Τα παιδιά και οι έφηβοι διαφέρουν μεταξύ τους σε ωριμότητα, εμπειρίες και ενδιαφέροντα. Έτσι μπορεί να μάθουν διαφορετικά πράγματα και με διαφορετικούς ρυθμούς. Η κοινωνική διάσταση της περιγραφής συνίσταται στο ότι αποδέχεται την ελληνική πραγματικότητα ότι πολλοί μαθητές διδάσκονται γλώσσες και έξω από το σχολείο. Το στοιχείο θα είναι η εφαρμογή του ΕΠΣ-ΞΓ και, ειδικότερα, η οργάνωση του ωρολόγιου προγράμματος του σχολείου με τέτοιο τρόπο, ώστε να λειτουργήσουν τα μαθήματα ξένων γλωσσών σε επίπεδα, δηλαδή να μπορεί ένας μαθητής της Ε' δημοτικού που, σύμφωνα με διαγνωστικό τεστ, είναι στο επίπεδο Β1 Αγγλικών να παρακολουθήσει την τάξη αυτή μαζί με μαθητές της ΣΤ', ενώ άλλοι συμμαθητές τους μπορεί να είναι μοιρασμένοι σε χαμηλότερα επίπεδα (Α1 ή Α2).

Σε συνέχεια των παραπάνω, ας σημειωθεί ότι όσο αξιόλογο και αν είναι ένα πρόγραμμα σπουδών (ως προς την προδιαγεγραμμένη ύλη, τους στόχους που προσδιορίζει και ως προς την οργάνωση και την άρθρωσή του, μπορεί να μην θεωρηθεί επιτυχημένο λόγω εξωγενών παραγόντων: της διοικητικής οργάνωσης του σχολείου που το εφαρμόζει, των ωρών μαθημάτων, του τρόπου διδασκαλίας στην τάξη, κ.λπ. Για τον λόγο αυτό, όταν αξιολογείται ένα Πρόγραμμα Σπουδών είναι σημαντικό να αποτιμάται χωριστά το *περιεχόμενό* του από τον τρόπο εφαρμογής του στο σχολείο και στην τάξη.

2. ΟΙ ΑΡΧΕΣ ΤΟΥ ΕΠΣ-ΞΓ

2.1. ΣΚΟΠΟΣ ΤΗΣ ΞΕΝΟΓΛΩΣΣΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ ΣΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟ

Η γλώσσα είναι το μέσο με το οποίο σκεφτόμαστε και επικοινωνούμε με τους άλλους, αλλά είναι και ένα μέσο με το οποίο δημιουργούμε νοήματα και έτσι «χτίζουμε» την πραγματικότητα. Η εκμάθηση μιας ξένης γλώσσας είναι μια σημαντική εμπειρία κατανόησης του κόσμου και των διαφορετικών τρόπων με τους οποίους αυτός παρουσιάζεται από τους ομιλητές της. Πρόκειται για μια διαδικασία με ποικίλα εκπαιδευτικά οφέλη, ικανή να επηρεάσει και να εμπλουτίσει την αντίληψή μας για ό,τι μας περιβάλλει. Συνεπώς το μάθημα της ξένης γλώσσας στο

σχολείο έχει μεν χρηστική αξία, για λόγους που ήδη αναφέρθηκαν, αλλά έχει παράλληλα σημαντική εκπαιδευτική και παιδαγωγική αξία, η οποία μπορεί να αναδειχτεί όταν το μάθημα δεν γίνεται με αποκλειστικό στόχο την προετοιμασία για εξετάσεις πιστοποίησης γλωσσομάθειας. Η διεθνής βιβλιογραφία δείχνει περίτρανα πως επιτυχία σε κάποιες εξετάσεις σημαίνει απλά πως κάποιος μπορεί να ανταποκριθεί στις απαιτήσεις του συγκεκριμένου συστήματος εξετάσεων τη στιγμή που μετέχει σε αυτές και του χορηγείται το πιστοποιητικό. Δεν σημαίνει απαραίτητα πως έχει πραγματική άνεση γραπτής και προφορικής επικοινωνίας στην ξένη γλώσσα ή πως ακόμη και αν είχε κάποια άνεση τη στιγμή της πιστοποίησης του η άνεση αυτή θα διατηρηθεί στο διηνεκές. Μια γλώσσα την ξέρω όσο τη χρησιμοποιώ και όσο την καλλιεργώ. Όταν την ξεχνώ με ξεχνά και αυτή.

Τα οφέλη από τη διαδικασία μάθησης μιας δεύτερης ή τρίτης γλώσσας, ειδικά μέσα από στοχευμένη διδασκαλία, είναι πρωταρχικής σημασίας για τη νοητική ανάπτυξη του μαθητή, για την κοινωνική του ανάπτυξη, ακόμη και για την ικανότητα περισσότερο επεξεργασμένης χρήσης της ίδιας της μητρικής του γλώσσας. Όπως αποδεικνύουν πολλές διεθνείς σχετικές έρευνες, η επίδοση σε μαθήματα ξένων γλωσσών στο σχολείο συσχετίζεται στενά με την συνολική επίδοση των μαθητών στα άλλα γνωστικά αντικείμενα του σχολείου. Παράλληλα, η συστηματική διαπραγμάτευση εννοιών και η αντίληψη του κόσμου μέσα από το πρίσμα διαφορετικών γλωσσών μπορεί να συμβάλει ουσιαστικά στη διεύρυνση των οριζόντων του μαθητή σε σχέση με τις πολιτισμικές ομάδες που παράγουν κάθε γλώσσα. Το ΕΠΣ-ΞΓ προάγει συστηματικά τη διδασκαλία και εκμάθηση της ξένης γλώσσας ως φορέα πολιτισμού, θέτοντας ως γενικό του στόχο την προετοιμασία του ατόμου για τη λειτουργία του στα σύγχρονα πολύγλωσσα και πολυπολιτισμικά περιβάλλοντα και την καλλιέργεια της διαπολιτισμικής του συνείδησης.

Ειδικότερος στόχος του είναι να προσδιορίσει με σαφήνεια τί πρέπει να πετύχει σε κάθε στάδιο της εκπαίδευσης του, χωρίς να καθορίζει το πώς. Συγκεκριμένες διδακτικές προτάσεις και παραδείγματα εκπαιδευτικών δραστηριοτήτων περιλαμβάνονται σε συνοδευτικό Παιδαγωγικό Οδηγό του ΕΠΣ-ΞΓ, ο οποίος σκοπό έχει να κατευθύνει περαιτέρω τον εκπαιδευτικό στο σχεδιασμό και την οργάνωση του μαθήματος, καθώς και στη δημιουργία πρωτότυπου εκπαιδευτικού υλικού ή στην προσαρμογή του επίσημου εκπαιδευτικού υλικού στις ειδικές ανάγκες της κάθε τάξης.

«Γνωρίζω» καλά μια γλώσσα σημαίνει συνήθως πως έχω αναπτύξει γραμματισμό στη γλώσσα αυτή ή μάλλον πολλούς γραμματισμούς για να μπορώ να συμμετέχω αποτελεσματικά σε ποικίλες περιστάσεις επικοινωνίας με προφορικό ή και γραπτό λόγο, χρησιμοποιώντας τον εν λόγω γλωσσικό κώδικα. Όσο καλύτερη γνώση της γλώσσας έχει κάποιος, σε τόσο περισσότερες κοινωνικές περιστάσεις μπορεί να μετέχει χρησιμοποιώντας τη γλώσσα με μεγαλύτερη ευχέρεια και, κυρίως, με μεγαλύτερη αποτελεσματικότητα για να πετύχει συγκεκριμένους επικοινωνιακούς στόχους. Έτσι λοιπόν ο μαθητής καλείται να αναπτύξει, σε ορισμένα στάδια εκπαίδευσης, τις απαραίτητες δεξιότητες ώστε να διαβάζει, να γράφει, να μιλά και να καταλαβαίνει τι λένε ομιλητές της ξένης γλώσσας σε κοινωνικά, επαγγελματικά και εκπαιδευτικά περιβάλλοντα. Καλείται, επιπλέον, να αξιοποιήσει τη γλωσσική εμπειρία του και την ικανότητά του να σκέφτεται κριτικά προκειμένου να συνδέσει

την ξένη γλώσσα με τη μητρική του για να είναι σε θέση να λειτουργήσει ως διαμεσολαβητής μεταφέροντας πληροφορίες από τη μία γλώσσα στην άλλη.

2.2. Η ΘΕΩΡΗΣΗ ΤΗΣ ΓΛΩΣΣΑΣ ΠΟΥ ΥΙΟΘΕΤΕΙ ΤΟ ΕΠΣ-ΞΓ

Το ΕΠΣ-ΞΓ εστιάζει στη θεώρηση της γλώσσας ως συστήματος σημείωσης το οποίο επιτρέπει στους ομιλητές να ανταλλάσσουν κοινωνικά προσδιορισμένα νοήματα και να επικοινωνούν σε ποικίλες κοινωνικές περιστάσεις. Προχωρώντας πέρα από (χωρίς ωστόσο να απορρίπτει) την παραδοσιακή μελέτη του γλωσσικού συστήματος ως συνόλου κανόνων οι οποίοι ορίζουν την ορθότητα των γλωσσικών δομών, το ΕΠΣ-ΞΓ εμπνέεται από σύγχρονες θεωρητικές προσεγγίσεις οι οποίες μελετούν τη λειτουργία της γλώσσας στα επικοινωνιακά περιβάλλοντα όπου χρησιμοποιείται.

Η γλώσσα δεν έχει να κάνει μόνον με τις λέξεις και τους τρόπους με τους οποίους αυτές συνδυάζονται. Ο λόγος είναι το μέσο με το οποίο σκεφτόμαστε και επικοινωνούμε τις σκέψεις μας. Από τη σκοπιά της επικοινωνίας, οι γλωσσικές μονάδες (λέξεις, φράσεις, προτάσεις) δεν σημαίνουν κάτι από μόνες τους. Οι σημασίες και τα νοήματα αναπτύσσονται στις υλικές πραγματώσεις του λόγου, τα *κείμενα*, και προσδιορίζονται βάσει των γλωσσικών επιλογών που κάνουν οι ομιλητές στο πλαίσιο επικοινωνιακών πράξεων για τις οποίες παράγονται προφορικά και γραπτά κείμενα. Τη γλώσσα, δηλαδή, την αντιλαμβανόμαστε ως κοινωνική πρακτική και όχι ως σύστημα αυτόνομων νοημάτων.

Η έννοια του κειμένου είναι κεντρική στην προσέγγιση του ΕΠΣ-ΞΓ. Η λέξη *κείμενο* δεν περιορίζεται στην καθημερινή της σημασία, η οποία αφορά στο γραπτό έργο, αλλά χρησιμοποιείται για κάθε αυτόνομη οντότητα γραπτού ή προφορικού λόγου. Χαρακτηρίζουμε κείμενο μια μονάδα νοήματος με ενότητα και αυτάρκεια, που χρησιμοποιείται σε ορισμένες συνθήκες για να επιτελέσει ορισμένη επικοινωνιακή λειτουργία. Ένα κείμενο περιλαμβάνει συνήθως μια αλληλουχία εκφωνημάτων. Ο όρος εκφώνημα αναφέρεται στην υλική πραγμάτωση της γλωσσικής μονάδας της πρότασης. Δηλώνει δηλαδή την πρόταση μέσα στα ευρύτερα συμφραζόμενα στα οποία εκφωνείται. Στην πραγματικότητα, ακόμη και ένα εκφώνημα (λ.χ. «Χαίρετε», «Πρόσεχε!», «Έξοδος κινδύνου», «Παραδοσιακό φαγητό – παραδοσιακή απόλαυση») μπορεί, στο περιβάλλον στο οποίο έχει παραχθεί, να αποτελεί μία νοηματική και επικοινωνιακή ενότητα και, συνεπώς, ένα κείμενο.

Πρέπει να υπογραμμιστεί ότι τα κείμενα δεν είναι απλές ακολουθίες εκφωνημάτων αλλά οργανικά σύνολα λόγου με ορισμένη δομή. Τα συστατικά στοιχεία ενός κειμένου συνδέονται με ορισμένες σχέσεις μεταξύ τους καθώς και με το σύνολο. Η οργάνωση και σύνδεση των εκφωνημάτων εξασφαλίζει την κειμενική συνοχή ενώ η συνάφεια των εκφραζόμενων νοημάτων προσδιορίζει το βαθμό συνεκτικότητας ενός κειμένου.

Τα κείμενα, όπως και τα επιμέρους εκφωνήματα, είναι άρρηκτα συνδεδεμένα με το άμεσο φραστικό περιβάλλον τους, δηλαδή τα γλωσσικά συμφραζόμενα που προηγούνται και έπονται. Για παράδειγμα, το εκφώνημα «Απολογήθηκε για το γεγονός ότι...» λειτουργεί διαφορετικά στο κειμενικό περιβάλλον ενός δικαστικού εγγράφου και διαφορετικά στο περιβάλλον ενός κειμένου καθημερινής

διαπροσωπικής επικοινωνίας. Η λειτουργία ενός κειμένου βρίσκεται επιπλέον σε διαλεκτική σχέση με το μη γλωσσικό περιβάλλον χρήσης του, δηλαδή με τις χωροχρονικές παραμέτρους της κοινωνικής κατάστασης για την οποία παράγεται και τις γνώσεις, στάσεις, προθέσεις των συμμετεχόντων σε αυτή (ομιλητών). Για παράδειγμα, η επικοινωνιακή λειτουργία μιας επιστολής σχετίζεται με το θέμα στο οποίο αναφέρεται, το σκοπό για τον οποίο έχει γραφτεί, την ταυτότητα ή ιδιότητα του συντάκτη αλλά και του αποδέκτη, κ.λπ. Ομοίως, ένα εκφώνημα όπως λ.χ. «Κάνει κρύο» μπορεί να λειτουργεί ως δήλωση, ή και ως έμμεση παράκληση ή προσταγή (να κλείσει κάποιος το παράθυρο), ανάλογα με την πρόθεση του ομιλητή έτσι όπως αυτή δηλώνεται από παραγλωσσικά στοιχεία (λ.χ. επιτονισμό).

Σύμφωνα με τη θεωρητική προσέγγιση του ΕΠΣ-ΞΓ, ο μαθητής που μαθαίνει μια ξένη γλώσσα πρέπει να βοηθιέται ώστε σταδιακά να αποκτά την ικανότητα και την εμπειρία να κατανοεί και να παράγει διάφορους τύπους κειμένων (λ.χ. ένα email, μια συνταγή, ένα βιογραφικό, μια επιστολή, κ.λπ.), τα οποία συνδέονται με ορισμένο γλωσσικό (κειμενικό) αλλά και εξωγλωσσικό περιβάλλον. Να μαθαίνει επίσης να αναγνωρίζει και να αξιοποιεί τα γλωσσικά μέσα (λεξιλογικά, γραμματικά, κ.λπ.) και τις επιλογές εκείνες που εξυπηρετούν τη διάταξη των πληροφοριών (συνοχή) και τη νοηματική συνάφεια (συνεκτικότητα) του κειμένου.

2.3. ΜΑΘΗΣΗ ΚΑΙ ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΓΡΑΜΜΑΤΙΣΜΟΥ ΣΤΗΝ ΞΕΝΗ ΓΛΩΣΣΑ

Όπως ήδη αναφέρθηκε παραπάνω, η εκμάθηση της ξένης γλώσσας συνδέεται στο ΕΠΣ-ΞΓ με την ανάπτυξη *γραμματισμών* και *πολυγραμματισμών*. Συγκεκριμένα, η έννοια του γλωσσικού γραμματισμού αναφέρεται στην ικανότητα του ατόμου να επικοινωνεί, κατανοώντας και παράγοντας νοήματα με διάφορους τρόπους σημείωσης και με τρόπο που είναι κατάλληλος για την κάθε περίπτωση. Περιλαμβάνει δηλαδή τις ικανότητες κατανόησης και παραγωγής γραπτών και προφορικών κειμένων, αλλά δεν περιορίζεται σε αυτές. Η ανάπτυξη γραμματισμών συνεπάγεται τη γνώση της λειτουργίας των στοιχείων σημείωσης και την ικανότητα να κάνει κανείς τις κατάλληλες επιλογές προκειμένου να αντεπεξέρχεται με επιτυχία σε ορισμένες ανάγκες επικοινωνίας. Η γλωσσική επίγνωση και ικανότητα αφορά σε ποικίλα επίπεδα της γλώσσας: φωνητικό, φωνολογικό, ορθογραφικό, λεξιλογικό, γραμματικό, σημασιολογικό, πραγματολογικό, και κοινωνιογλωσσολογικό. Οι επιλογές σε καθένα από αυτά τα επίπεδα προσδιορίζουν το βαθμό της επικοινωνιακής επάρκειας του ομιλητή, δηλαδή της ικανότητας επιτυχούς έκφρασης των νοημάτων σε ορισμένες περιστάσεις επικοινωνίας.

Στην προσέγγιση για τη γλωσσική εκπαίδευση την οποία υλοποιεί το ΕΠΣ-ΞΓ, σκοπός είναι, σύμφωνα με τις πρόσφατες οδηγίες του Συμβουλίου της Ευρώπης σχετικά με τη γλωσσομάθεια, να αναδειχθεί η σημασία της πολλαπλογλωσσίας στις σύγχρονες πολύγλωσσες και πολυπολιτισμικές κοινωνίες. Ο όρος πολλαπλογλωσσία (το να ξέρει κάποιος τρεις ή περισσότερες γλώσσες) διαφοροποιείται από τον όρο πολυγλωσσία που αναφέρεται σε ποικίλες γλώσσες που χρησιμοποιούνται (και αναγνωρίζονται) σε μια κοινωνία ή έναν κοινωνικό οργανισμό/θεσμό. Η προσέγγιση της πολλαπλογλωσσίας προχωρά πιο πέρα, εστιάζοντας στη λειτουργική σύνδεση των γλωσσικών κωδίκων που μαθαίνει κανείς και στην καλλιέργεια διαλεκτικής σχέσης

μεταξύ τους. Η προσέγγιση αυτή στηρίζεται στην αντίληψη ότι οι γνώσεις για τις γλώσσες που μαθαίνει να χρησιμοποιεί ο άνθρωπος δεν είναι ανεξάρτητες αλλά επικοινωνούν μεταξύ τους και επηρεάζουν η μία την άλλη. Αυτή η αλληλεπίδραση είναι εμφανής, για παράδειγμα, στη διαμεσολαβητική λειτουργία της γλώσσας, όπου ο ομιλητής εναλλάσσει γλωσσικούς κώδικες προκειμένου να βοηθήσει ένα συνομιλητή του να κατανοήσει νοήματα σε μια γλώσσα που δεν γνωρίζει. Σε άλλες περιστάσεις, ο ομιλητής ενεργοποιεί τη γνώση που έχει κατακτήσει για ορισμένη γλώσσα προκειμένου να κατανοήσει ένα κείμενο σε μια γλώσσα που γνωρίζει λίγο ή καθόλου.

Η προσέγγιση της πολλαπλογλωσσίας υπηρετείται στο ΕΠΣ-ΞΓ με την υιοθέτηση ενός κοινού πλαισίου αναφοράς που δεν αντιμετωπίζει τις διαφορετικές γλώσσες ως απομονωμένα γνωστικά αντικείμενα, αλλά υιοθετεί μια ενιαία μεθοδολογία με τελικό στόχο την όσο το δυνατόν ομοιογενή ανάπτυξη ενός γλωσσικού ρεπερτορίου. Στο πλαίσιο αυτό, στο ΕΠΣ-ΞΓ θεωρείται εξίσου σημαντική και η σύνδεση της ξένης γλώσσας με το γλωσσικό κώδικα που χρησιμοποιεί κανείς για την καθημερινή επικοινωνία στο κοινωνικό περιβάλλον όπου ζει και σπουδάζει – την ελληνική γλώσσα. Η σύγκριση των δομών και η συστηματική διαπραγμάτευση των σημασιών και των νοημάτων όπως εκφράζονται σε διαφορετικούς κώδικες οδηγεί σε ουσιαστικότερη και βαθύτερη κατανόηση της φύσης της γλώσσας εν γένει και, συνεπώς, σε πιο επεξεργασμένη χρήση τόσο της ξένης γλώσσας όσο και της μητρικής.

Τέλος, το ΕΠΣ-ΞΓ δίνει ιδιαίτερη έμφαση στην έννοια του πολυγραμματισμού. Η έννοια αυτή συνδέεται με την ποικιλία μορφών κειμένου που παράγονται στα σύγχρονα περιβάλλοντα επικοινωνίας με χρήση γλωσσικών αλλά και μη γλωσσικών μέσων (λ.χ. εικόνων, διαγραμμάτων, χαρτών, ηχητικών δεδομένων, κ.λπ.). Στην εποχή των νέων τεχνολογιών της πληροφορίας και επικοινωνίας καθώς και των πολυμέσων, το ΕΠΣ-ΞΓ προωθεί συστηματικά τη διδασκαλία της χρήσης της γλώσσας σε ποικιλία γραπτών και προφορικών κειμένων – μονοτροπικών αλλά και πολυτροπικών. Χαρακτηρίζουμε «μονοτροπικό» το κείμενο το οποίο χρησιμοποιεί μόνο έναν τρόπο σημείωσης για τη μετάδοση μηνυμάτων, λ.χ. μόνο το γλωσσικό σύστημα ή μόνο το οπτικό (εικόνα). «Πολυτροπικό», αντίθετα, είναι το κείμενο που χρησιμοποιεί πλέον του ενός τρόπου σημείωσης (λ.χ. γλώσσα, εικόνα, ήχο, αφή). Η πολυτροπικότητα των κειμένων είναι ιδιαίτερα συχνό φαινόμενο στη σύγχρονη εποχή, όπου η γλωσσική σημείωση γίνεται συνήθως παράλληλα και συμπληρωματικά με την οπτική ή/και την ακουστική. Σκοπός λοιπόν του ΕΠΣ-ΞΓ είναι η οργανική σύνδεση της ξένης γλώσσας με το σύνολο των γνώσεων και δεξιοτήτων που χρησιμοποιεί κανείς προκειμένου να δρα και να επικοινωνεί αποτελεσματικά σε σύγχρονα κοινωνικά περιβάλλοντα.

2.4. ΠΟΛΙΤΙΣΜΙΚΗ ΕΠΙΓΝΩΣΗ ΚΑΙ Ο ΡΟΛΟΣ ΤΗΣ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΣΗΣ

Η γνώση της ξένης γλώσσας από τη σκοπιά της επικοινωνίας, την οποία υιοθετεί το ΕΠΣ-ΞΓ, αντιμετωπίζει τον χρήστη μιας γλώσσας ως κοινωνικό υποκείμενο, δηλ. ως μέλος ενός κοινωνικού συνόλου, όπου για να κατανοήσει και να γίνει κατανοητός από τα άλλα μέλη πρέπει να χρησιμοποιεί τη γλώσσα σύμφωνα με τους κοινωνικοπολιτισμικούς κανόνες οι οποίοι και τη γεννούν. Για να επιτευχθούν οι στόχοι που ορίζει το ΕΠΣ-ΞΓ σχετικά με το τι πρέπει να μπορεί να κάνει ο μαθητής σε κάθε επίπεδο γλωσσομάθειας απαιτείται η γλωσσική, κοινωνική και πολιτισμική επίγνωσή

του. Δηλαδή, ο μαθητής πρέπει να ξέρει όχι μόνο πώς να συντάξει μια γραμματικά σωστή πρόταση, αλλά και ποιά δομή, ποιά λέξη (και σε ποιά μορφή της) είναι κατάλληλη για ποιά περίσταση επικοινωνίας. «Ξέρω μια γλώσσα» σημαίνει «έχω αναπτύξει σχετική επίγνωση ως προς τη δομή και τη λειτουργία της γλώσσας αυτής σε διαφορετικές κοινωνικές συνθήκες και περιστάσεις επικοινωνίας», καθώς η λειτουργία μιας γλώσσας είναι άρρηκτα συνδεδεμένη με τον πολιτισμό που την παράγει και τον οποίον η γλώσσα αναπαράγει. Την επίγνωση αυτή την αποκτούμε χωρίς ιδιαίτερη διδακτική προσπάθεια όταν πρόκειται για τη μητρική μας γλώσσα. Την αποκτούμε μέσω της χρήσης της για να ανταποκριθούμε στις καθημερινές κοινωνικές και πρακτικές μας ανάγκες. Δεν είναι το ίδιο με μια ξένη γλώσσα και ιδιαίτερα όταν δεν τη χρησιμοποιούμε στο πλαίσιο των συνθηκών παραγωγής της. Εκεί χρειάζονται ιδιαίτερες γλωσσοπαιδαγωγικές προσπάθειες ώστε οι συνθήκες χρήσης της γλώσσας να αναπαραχθούν σε προσομοίωση. Φυσικά, με τον τρόπο αυτό, ο μαθητής αβίαστα αποκτά και ποικίλες κοινωνικές και πολιτισμικές γνώσεις.

Στην πραγματικότητα, με αφετηρία τη γλώσσα και τους τρόπους με τους οποίους αυτή κατηγοριοποιεί και κατασκευάζει την πραγματικότητα, ο μαθητής έρχεται σε επαφή με ένα νέο τρόπο αντίληψης του κόσμου και εμπλουτίζει τη γνώση του για την ανθρώπινη συμπεριφορά. Ας σημειωθεί ότι η σύνδεση των γλωσσικών κωδίκων και η διδασκαλία της γλώσσας σε συνδυασμό με τη γνώση σχετικά με τις ιστορικές και πολιτισμικές συνθήκες μέσα στις οποίες αυτή εξελίσσεται σχετίζεται επίσης και με τη συναφή έννοια της πολυπολιτισμικότητας. Σύμφωνα με το ΚΕΠΑ, «οι διάφορες κουλτούρες (εθνικές, τοπικές, κοινωνικές) στις οποίες το άτομο έχει αποκτήσει πρόσβαση [μέσω της γλώσσας] δεν συνυπάρχουν απλώς η μία δίπλα στην άλλη. Συγκρίνονται, αντιπαρατίθενται και αλληλεπιδρούν ενεργά δημιουργώντας μια εμπλουτισμένη, οργανικά συγκροτημένη πολλαπλο-πολιτισμική ικανότητα» (ΚΕΠΑ: 6). Η ανάδειξη της πολιτισμικής ιδιαιτερότητας σε σημαντική συνιστώσα της γλωσσικής εκπαίδευσης είναι σημαντική για την προώθηση της αλληλοκατανόησης και ουσιαστικής επικοινωνίας μεταξύ των διαφόρων πολιτισμικών ομάδων και για την καλλιέργεια της διαπολιτισμικής επίγνωσης για την οποία έγινε λόγος πιο πάνω.

Σημαντική θέση στην καθημερινή επικοινωνία έχει και η διαμεσολάβηση –μια λειτουργία που απαιτεί την παράλληλη χρήση ενδογλωσσικών και διαγλωσσικών κωδίκων. Με απλά λόγια, έχουμε ενδογλωσσική διαμεσολάβηση όταν λ.χ. διαβάσουμε τη συνταγή ενός φαρμάκου που δεν καταλαβαίνει ένας 13άχρονος (μολονότι είναι στη μητρική του γλώσσα) για να του πούμε τί να προσέξει ώστε να μην έχει παρενέργειες το φάρμακο και σε τί δόσεις να πάρει το φάρμακο. Έχουμε διαγλωσσική διαμεσολάβηση από την άλλη όταν λ.χ. ακούμε ένα Γαλλικό τραγούδι με μια φίλη που δεν καταλαβαίνει Γαλλικά και της λέμε σε τί αναφέρεται το τραγούδι ή της εξηγούμε σημεία που νομίζουμε πως θα τη συγκινήσουν.

Η διαμεσολάβηση από τη μια γλώσσα στην άλλη είναι δηλαδή μια καθημερινή κοινωνική πρακτική, η επιτυχία της οποίας εξασφαλίζει την αποτελεσματική συμμετοχή των ομιλητών στις νέες πολυπολιτισμικές και πολυγλωσσικές κοινωνίες.² Σε γενικές

² Η «διαμεσολάβηση» έγινε ευρέως γνωστή στο χώρο της γλωσσοδιδασκτικής το 2001 επειδή αναφέρεται στο ΚΕΠΑ, το οποίο την ορίζει ως μια διαδικασία που στοχεύει στην αναπαραγωγή στη γλώσσα-στόχο μηνυμάτων που έχουν αρχικά διατυπωθεί στη γλώσσα-πηγή για να διευκολυνθεί ή να αποκατασταθεί η επικοινωνία μεταξύ ατόμων με διαφορετικό γλωσσικό υπόβαθρο. Η γραπτή και προφορική

γραμμαές, οι ενέργειες της διαμεσολάβησης απαιτούν ο χρήστης της ξένης γλώσσας να είναι σε θέση να λειτουργήσει ως «ενδιάμεσος» σε μια περίπτωση επικοινωνίας και να εξηγήσει αυτά που άλλοι δεν καταλαβαίνουν γιατί δεν ξέρουν τη γλώσσα που χρησιμοποιείται ή δεν την ξέρουν τόσο καλά όσο απαιτείται για την περίπτωση.

Στρατηγικές τις οποίες θα πρέπει να μπορεί να αξιοποιήσει ο μαθητής της ξένης γλώσσας για να διαμεσολαβήσει αποτελούν αντικείμενο γνώσης του ΕΠΣ-ΞΓ που επιδιώκει την ανάπτυξη δεξιοτήτων παράλληλης χρήσης της Ελληνικής και της ξένης γλώσσας και αποτελεσματικής λειτουργίας του μαθητή ως διαμεσολαβητή.

Στο πλαίσιο του ΕΠΣ-ΞΓ, όπως και στο πλαίσιο των εξετάσεων του ΚΠΓ, οι μαθητές μαθαίνουν να διαβάζουν ένα ή περισσότερα κείμενα σε μια γλώσσα, να αποκωδικοποιούν τις πληροφορίες τους, να επιλέγουν τα πληροφοριακά στοιχεία που απαιτούνται για την επίτευξη του επικοινωνιακού τους στόχου και τελικά να μεταφέρουν στη γλώσσα-στόχο τα μηνύματα με τρόπο κατάλληλο για την επικοινωνιακή περίπτωση (με σκοπό δηλαδή να εξηγήσουν, να ενημερώσουν, να μεταδώσουν πληροφορίες). Έτσι, το διαμεσολαβώ δεν σημαίνει 'αναπαράγω' σε μια γλώσσα ένα κείμενο γραμμένο σε μια άλλη. Σημαίνει 'κρίνω', 'επεξεργάζομαι' και 'ερμηνεύω' νοήματα ενός κειμένου σε μια γλώσσα, 'επιλέγω' νοήματα που χρησιμεύουν για την επίτευξη του επικοινωνιακού στόχου και 'μεταφέρω' τελικά τις απαραίτητες πληροφορίες χρησιμοποιώντας την ξένη γλώσσα, με τρόπο κατάλληλο για την συγκεκριμένη περίπτωση επικοινωνίας.

Το ΕΠΣ-ΞΓ ορίζει τις ενέργειες στις οποίες πρέπει να μπορεί να προβεί ο μαθητής της ξένης γλώσσας σε κάθε επίπεδο γλωσσομάθειας όταν αναλαμβάνει το ρόλο του διαμεσολαβητή. Ο κατάλογος των δεικτών διαμεσολαβητικής χρήσης της γλώσσας είναι ιεραρχημένος και αποτελεί «οδηγό» για το είδος των δραστηριοτήτων στις οποίες θα πρέπει να ασκηθεί ο μαθητής κάθε επιπέδου. Η ιεράρχηση δε στηρίζεται στο ΚΕΠΑ, αφού παρόλο που εκεί τονίζεται η σημασία της διαμεσολάβησης στις σύγχρονες πολυπολιτισμικές και πολυγλωσσικές κοινωνίες, δεν παρέχονται συγκεκριμένοι δείκτες επικοινωνιακής επάρκειας βάσει της διαμεσολάβησης. Στηρίζεται στη συστηματική έρευνα και ανάλυση:

- Δοκιμασιών διαμεσολάβησης που έχουν χρησιμοποιηθεί επιτυχώς στις εξετάσεις του ΚΠΓ (2003-2010), καθώς επίσης των γραπτών υποψήφιων στις εξετάσεις του ΚΠΓ, τα οποία μελετήθηκαν με σκοπό τον εντοπισμό των επιτυχημένων στρατηγικών που χρησιμοποιούν οι Έλληνες χρήστες της ξένης γλώσσας.³
- Διδακτικών-μαθησιακών δραστηριοτήτων διαμεσολάβησης σε εγχειρίδια και εκπαιδευτικά υλικά.

διαμεσολάβηση παίζουν κεντρικό ρόλο στο σύστημα εξετάσεων του ΚΠΓ και συνεπώς έχουν σημαντική θέση και στο ΕΠΣ-ΞΓ που συνδέει την εκπαίδευση στο σχολείο με τις εξετάσεις πιστοποίησης της γλωσσομάθειας.

³ Η ανάλυση την οποία πραγματοποιεί, ως μέρος της Διδακτορικής της Διατριβής, η Μαρία Σταθοπούλου έχει λάβει υπόψη μέχρι στιγμής μόνο τις δοκιμασίες και τα δεδομένα των υποψηφίων στις εξετάσεις του ΚΠΓ στην Αγγλική.

- ο Ενεργειών διαμεσολάβησης που αναφέρονται στο πόνημα το οποίο επιχειρεί λεπτομερή σκιαγράφιση του «Προφίλ» του χρήστη της γερμανικής ως ξένης γλώσσας.⁴

3. ΓΕΝΙΚΟΙ ΣΤΟΧΟΙ ΤΟΥ ΕΠΣ-ΞΓ

Οι γενικοί στόχοι του ΕΠΣ-ΞΓ αφορούν τα επίπεδα επικοινωνιακής επάρκειας, σύμφωνα με την 6βαθμη κλίμακα του Συμβουλίου της Ευρώπης (ΣΤΕ). Οι στόχοι αυτοί διατυπώνονται ως ενέργειες ή δράσεις. Στην ουσία πρόκειται για έξι περιληπτικές περιγραφές σχετικά με τα γενικά επικοινωνιακά χαρακτηριστικά του χρήστη της ξένης γλώσσας, βάσει των οποίων μπορεί να θεωρηθεί ο μαθητής επαρκής χρήστης της γλώσσας στα επίπεδα Α1, Α2, Β1, Β2, Γ1 και Γ2.

Οι στήλες είναι χρωματικά σηματοδοτημένες και ανά δύο επίπεδα υπάρχει χρωματικός συσχετισμός εφόσον, ουσιαστικά, τα επίπεδα γλωσσομάθειας, όπως ορίζονται από το ΣΤΕ, κατηγοριοποιούνται σε τρία βασικά επίπεδα και έξι υπο-επίπεδα ως εξής:

ΓΕΝΙΚΑ ΕΠΙΠΕΔΑ ΓΛΩΣΣΟΜΑΘΕΙΑΣ		ΕΠΙΜΕΡΟΥΣ ΕΠΙΠΕΔΑ ΓΛΩΣΣΟΜΑΘΕΙΑΣ	
Α	Βασικός χρήστης της γλώσσας	A1	Στοιχειώδης γνώση
		A2	Βασική γνώση
Β	Ανεξάρτητος χρήστης της γλώσσας	B1	Μέτρια γνώση
		B2	Καλή γνώση
Γ	Ικανός χρήστης της γλώσσας	Γ1	Πολύ καλή γνώση
		Γ2	Άριστη γνώση

- ◆ Για περιληπτική περιγραφή των δεικτών βλ. Γενικοί δείκτες επικοινωνιακής επάρκειας
- ◆ Για λεπτομερή περιγραφή των δεικτών βλ. Αναλυτικοί δείκτες επικοινωνιακής επάρκειας

4. ΕΠΙΤΕΥΞΗ ΣΤΟΧΩΝ ΚΑΙ ΤΟ ΩΡΟΛΟΓΙΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

Ανάλογα με τις ώρες του σχολικού προγράμματος που δίνονται για το μάθημα της πρώτης και της δεύτερης ξένης γλώσσας, οι μαθητές θα μπορούν να φτάσουν στο αντίστοιχο επίπεδο γλωσσομάθειας. Αυτό αποτελεί μια καινοτομία του ΕΠΣ-ΞΓ, που λαμβάνει υπόψη μελέτες οι οποίες έχουν γίνει υπολογίζοντας πόσες ώρες

⁴ Πρόκειται για το *Profile Deutsch. Lernzielbestimmungen, Kannbeschreibungen und kommunikative Mittel für die Niveaustufen A1, A2, B1, B2, C1 und C2 des "Gemeinsamen europäischen Referenzrahmens für Sprachen"*. (Glaboniat, Müller, M., Rusch, M. Schmitz, Wertenschlag P, Lukas H. Langenscheidt: Berlin, München et al: 2005).

καθοδηγούμενης μελέτης χρειάζεται ένα άτομο για να αποκτήσει την επίγνωση και τις δεξιότητες που απαιτούνται ώστε να μπορεί να κάνει, χρησιμοποιώντας την ξένη γλώσσα, αυτά που δηλώνονται περιληπτικά σε αυτό το κεφάλαιο και αναλυτικότερα στο επόμενο. Συνήθως στα προγράμματα σπουδών ορίζονται οι στόχοι, χωρίς να έχουν γίνει μελέτες σχετικά με το πόσες ώρες απαιτούνται για να επιτευχθούν οι στόχοι αυτοί από το μαθητικό πληθυσμό για τον οποίον έχουν οριστεί, και χωρίς να λαμβάνονται υπόψη οι συνθήκες διδασκαλίας και μάθησης. Έτσι, όταν οι στόχοι δεν επιτυγχάνονται, η ευθύνη δεν καταλογίζεται στους μη ρεαλιστικούς στόχους σε σχέση με τις ώρες που έχουν προγραμματιστεί στο ωρολόγιο πρόγραμμα, αλλά στους μαθητές, τους εκπαιδευτικούς, στα βιβλία, κ.λπ.

Σύμφωνα με μελέτη του Τμήματος Σύγχρονων Γλωσσών του ΣΤΕ, ο Μέσος Όρος (Μ.Ο.) ωρών καθοδηγούμενης μελέτης που απαιτούνται, για να φτάσει κάποιος σε ένα από τα έξι επίπεδα γλωσσομάθειας σε μια ξένη γλώσσα, είναι οι εξής:

ΕΠΙΠΕΔΟ:		A1	A2	B1	B2	Γ1	Γ2
Σύνολο ωρών	Μ.Ο.	100	200	400	600	800	1.200

Οι ώρες που προβλέπονται στον πιο πάνω πίνακα έχουν υπολογιστεί για περιπτώσεις που η διδασκαλία και η μάθηση γίνεται υπό ιδανικές συνθήκες, με έφηβους ή ενήλικες μαθητές που διαθέτουν κίνητρα για να μάθουν τη γλώσσα που μελετούν. Άρα στις προβλεπόμενες από το ΣΤΕ πρέπει να προστεθούν οι ώρες που απαιτούνται όταν το μάθημα της ξένης γλώσσας δεν γίνεται κάτω από ιδανικές συνθήκες. Δηλαδή, όταν οι μαθητές είναι παιδιά και δεν έχουν κάποιο ιδιαίτερο κίνητρο ή ενδιαφέρον για τα μαθήματα του σχολείου, όταν είναι ο αριθμός των μαθητών μιας τάξης είναι μεγάλος και δεν υπάρχει αρκετός χρόνος να εξασκηθούν όλοι στη γλώσσα, κ.λπ. όταν χάνονται διδακτικές ώρες, οι οποίες έτσι κι αλλιώς πρέπει να υπολογιστούν ως 40-45 λεπτά της ώρας και όχι ως ολόκληρες ώρες 60 λεπτών. Οι ώρες χάνονται είτε γιατί το μάθημα δεν αρχίζει με την έναρξη του σχολικού έτους λόγω ελλείψεων σε εκπαιδευτικό προσωπικό, είτε για άλλους λόγους (λ.χ. σχολικές γιορτές και προετοιμασία γι' αυτές, αργίες, συνελεύσεις και εκλογές συνδικάτων, εκδρομές κ.λπ.)

Άρα, στο πλαίσιο του ελληνικού σχολείου - και πάλι υπό ιδανικές συνθήκες - οι ώρες του ωρολογίου προγράμματος που απαιτούνται για να φτάσει κάποιος στο καθένα από τα επίπεδα γλωσσομάθειας είναι κατά προσέγγιση οι εξής:

ΕΠΙΠΕΔΟ:		A1	A2	B1	B2	Γ1	Γ2
Σύνολο διδακτικών ωρών		115	230	460	720	1.040	1.680

Έτσι λοιπόν το επίπεδο στο οποίο θα φτάσει ο απολύτως ικανός μαθητής σε μια ξένη γλώσσα εξαρτάται τόσο από την κατανομή των ωρών του ωρολογίου προγράμματος, την οποία αποφασίζει το Υπουργείο Παιδείας ανάλογα με το διαθέσιμο προσωπικό, όσο και από το ποιά μαθήματα ορίζονται ως υποχρεωτικά ή μη.

Με βάση τα παραπάνω, οι απαιτήσεις της πολιτείας σχετικά με το επίπεδο γλωσσομάθειας που αποκτούν οι μαθητές στο σχολείο θα πρέπει να είναι σε απόλυτη συνάρτηση με τις ώρες διδασκαλίας της ξένης γλώσσας, με τα κίνητρα που δίνονται στους μαθητές για να ανταποκριθούν στα ζητούμενα (π.χ. τη βαρύτητα του μαθήματος

για την εισαγωγή σε ΑΕΙ) και βέβαια και με τον βαθμό ομοιογένειας των γνώσεων των μαθητών μιας τάξης στην ξένη γλώσσα, όπως συμβαίνει με όλα τα άλλα μαθήματα στο σχολείο. Στα διάφορα μαθήματα του σχολείου (μαθηματικά, ιστορία, θρησκευτικά, φυσική, κ.λπ.) μπορεί οι μαθητές μιας τάξης να έχουν διαφορετικό μαθησιακό «στυλ» και δείκτη ευφυΐας, διαφορετικές γενικές γνώσεις και εμπειρίες, μπορεί να διαφέρουν ακόμα και ως προς τα κίνητρα που έχουν για μάθηση, αλλά οι ειδικές γνώσεις τους ως προς το αντικείμενο του κάθε μαθήματος είναι περίπου οι ίδιες. Αυτό δεν συμβαίνει με τις ξένες γλώσσες, αφού η γλωσσική επάρκεια των μαθητών μιας τάξης μπορεί να διαφέρει σημαντικά γιατί άλλα παιδιά πηγαίνουν σε κέντρα ξένων γλωσσών και άλλα όχι, άλλα ξεκινούν πολύ νωρίς την εκμάθηση της γλώσσας και κάνουν πολλές ώρες και άλλα λιγότερες, κ.ο.κ.

Ολοκληρώνοντας την Υποχρεωτική Εκπαίδευση (ΥΕ), βάσει των ωρών που θα διδάσκεται την πρώτη ξένη γλώσσα στο «Νέο Σχολείο», ο μαθητής μπορεί να φτάσει maximum στο επίπεδο Γ1. Για τον λόγο αυτό, το ΕΠΣ-ΞΓ για την ΥΕ περιλαμβάνει τους δείκτες επικοινωνιακής επάρκειας μέχρι το επίπεδο Γ1.

Συνολικά, με δεδομένες τις ώρες που έχει ανακοινωθεί πως θα διδάσκονται την πρώτη και δεύτερη ξένη γλώσσα οι μαθητές που θα εφαρμόσουν το ΕΠΣ-ΞΓ τα αμέσως επόμενα χρόνια, οι απαιτήσεις από τη σχολική εκπαίδευση για το minimum-maximum της επικοινωνιακής τους επάρκειας είναι οι εξής:

	ΣΤ΄ ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ	Γ΄ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ
Αγγλικά	A2-B1	B2-Γ1
Γαλλικά	A1	A2-B1
Γερμανικά	A1	A2-B1
Ιταλικά	---	A1-A2
Ισπανικά	---	A1-A2

5. ΠΕΡΙΛΗΠΤΙΚΟΙ ΔΕΙΚΤΕΣ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΚΗΣ ΕΠΑΡΚΕΙΑΣ

Ακολουθούν οι περιληπτικές περιγραφές των επικοινωνιακών ενεργειών ή δράσεων που θα πρέπει να μπορεί να κάνει ο μαθητής ώστε να θεωρηθεί από άλλους ή να θεωρήσει τον εαυτό του επαρκή χρήστη αυτού του επιπέδου.

Οι μαθητές των επιπέδων **A1** και **A2** πρέπει να μπορούν:

A1	<ul style="list-style-type: none"> ▪ Να κατανοούν και να παράγουν απλής δομής προτάσεις για να καλύψουν ανάγκες της καθημερινής ζωής, με λέξεις ευρείας χρήσης και τυποποιημένες εκφράσεις της καθημερινότητας. ▪ Να χαιρετούν, να συστήνονται, να δίνουν ή να ζητούν πληροφορίες για τον εαυτό τους, να ευχαριστούν, να κατονομάζουν αντικείμενα, να περιγράφουν ένα χώρο, άτομο, κ.λπ. με πολύ απλές δομές. ▪ Να κάνουν διάλογο (σε προσομοίωση) με ομιλητές που γνωρίζουν καλά τη γλώσσα-στόχο προκειμένου να εξυπηρετήσουν βασικές ανάγκες επικοινωνίας υπό την προϋπόθεση ότι ο συνομιλητής τους μιλάει αργά και είναι πρόθυμος να βοηθήσει την επικοινωνία. ▪ Να αποδίδουν στην Ελληνική ένα μήνυμα που είναι στην ξένη γλώσσα.
-----------	---

A2	<ul style="list-style-type: none"> ▪ Να κατανοούν και να παράγουν σύντομα και πολύ απλά δομημένα κείμενα που αφορούν δραστηριότητες καθημερινής ρουτίνας. ▪ Να περιγράφουν καθημερινές τους συνήθειες ή να δίνουν πληροφορίες για πλευρές του άμεσου περιβάλλοντός τους (π.χ. για το χώρο διαβίωσης ή εργασίας τους, για την οικογένειά τους, κ.λπ.). ▪ Να επικοινωνούν (σε προσομοίωση) ομιλητές που γνωρίζουν καλά τη γλώσσα-στόχο, ανταλλάσσοντας πληροφορίες για ζητήματα προσωπικού ενδιαφέροντος και άμεσης ανάγκης. ▪ Να διατυπώνουν γραπτά ή προφορικά μια πληροφορία στην ξένη γλώσσα με ερέθισμα φράση ή σύντομο κείμενο στην Ελληνική.
-----------	---

Οι μαθητές των επιπέδων **B1 και B2** πρέπει να μπορούν:

B1	<ul style="list-style-type: none"> ▪ Να κατανοούν και να παράγουν απλά δομημένα και σαφή κείμενα για ζητήματα που σχετίζονται με τομείς προσωπικού ενδιαφέροντος, όπως εργασία, εκπαίδευση, αναψυχή. ▪ Να αφηγούνται γεγονότα, να περιγράφουν εμπειρίες, προσωπικά τους σχέδια και να εξηγούν τις απόψεις τους. ▪ Να συμμετέχουν χρησιμοποιώντας την ξένη γλώσσα (σε προσομοίωση) σε συνήθειες περιστάσεις διαπροσωπικής επικοινωνίας (σε ταξίδια στο εξωτερικό, σε συνομιλία με ξένους επισκέπτες στη χώρα, σε χώρους εργασίας ή αναψυχής). ▪ Να παράγουν σύντομα και απλά δομημένα, γραπτά και προφορικά, μηνύματα στην ξένη γλώσσα, βασισμένα σε προφορικά μηνύματα ή απλά γραπτά κείμενα στην Ελληνική, ή και αντίστροφα.
B2	<ul style="list-style-type: none"> ▪ Να κατανοούν τις βασικές ιδέες/πληροφορίες σύνθετων κειμένων, τα οποία μπορεί να περιλαμβάνουν αφηρημένες έννοιες σχετικές με ποικίλους τομείς κοινωνικής εμπειρίας ή και τεχνικές πληροφορίες (π.χ. πώς να χρησιμοποιήσει κάποιος μια ηλεκτρική συσκευή). ▪ Να παράγουν λεπτομερή, ορθά δομημένα και συνεκτικά κείμενα σχετικά με μια ευρεία γκάμα θεμάτων, αναπτύσσοντας κατάλληλη επιχειρηματολογία προκειμένου να υποστηρίξουν τις θέσεις τους ή αναφέροντας τα πλεονεκτήματα και τα μειονεκτήματα μιας άποψης. ▪ Να συζητούν (σε προσομοίωση) στη γλώσσα-στόχο με σαφήνεια, με αμεσότητα και ευχέρεια για ζητήματα που αφορούν τους νέους και τους ενήλικες πολίτες της δικής τους ή μιας ξένης κοινωνίας. ▪ Να επιλέγουν πληροφορίες σχετικές με τον επικοινωνιακό τους στόχο από ένα ή περισσότερα κείμενα γραπτού ή προφορικού λόγου στην Ελληνική ώστε να παράγουν ένα σχετικά σύνθετο κείμενο στην ξένη γλώσσα ή αντίστροφα.

Οι μαθητές των επιπέδων **Γ1 και Γ2** πρέπει να μπορούν:

Γ1	<ul style="list-style-type: none"> ▪ Να κατανοούν απαιτητικά κείμενα που μπορεί να είναι μεγάλης έκτασης, με σύνθετα νοήματα, τα οποία ίσως να πρέπει να συνάγουν. ▪ Να παράγουν συνεκτικά κείμενα για κοινωνικούς, ακαδημαϊκούς και επαγγελματικούς σκοπούς οργανώνοντας τα επιμέρους νοήματα, ανακεφαλαιώνοντας όπου είναι απαραίτητο και κάνοντας τις κατάλληλες κάθε φορά υφολογικές επιλογές. ▪ Να επικοινωνούν με ευχέρεια και αμεσότητα, προσαρμόζοντας τις γλωσσικές τους επιλογές στο σκοπό και την κατάσταση επικοινωνίας. ▪ Να επιλέγουν πληροφορίες σχετικές με τον επικοινωνιακό τους στόχο από ελληνικά κείμενα ώστε να παράγουν κείμενο στην ξένη γλώσσα το οποίο θα ενσωματώνει επαρκώς τις πληροφορίες του αρχικού κειμένου.
-----------	---

6. ΑΝΑΛΥΤΙΚΟΙ ΔΕΙΚΤΕΣ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΚΗΣ ΕΠΑΡΚΕΙΑΣ

6.1. ΔΕΙΚΤΕΣ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΚΗΣ ΕΠΑΡΚΕΙΑΣ ΣΤΟ ΕΠΣ-ΞΓ ΚΑΙ ΣΤΟ ΚΠΓ

Το πεδίο αυτό παρουσιάζει τους στόχους για κάθε ένα από τα έξι επίπεδα γλωσσομάθειας λεπτομερώς. Πρόκειται για αναλυτικές δηλώσεις σχετικά με τις δράσεις ή ενέργειες που πρέπει να μπορεί να κάνει ο μαθητής για να θεωρηθεί επαρκής χρήστης της γλώσσας σε κάθε ένα από τα (υπο)επίπεδα. Η κάθε δήλωση είναι ένας «περιγραφικός» δείκτης επικοινωνιακής επάρκειας του μαθητή.

Οι δείκτες που περιλαμβάνονται στο ΕΠΣ-ΞΓ έχουν σταθμιστεί και προδιαγραφεί βάσει ερευνητικών αποτελεσμάτων από μελέτες με Έλληνες χρήστες της ξένης γλώσσας. Υποστηρίζονται, συγκεκριμένα, από δεδομένα από το ΚΠΓ, με το οποίο συνάδει το ΕΠΣ-ΞΓ, στο πλαίσιο σύνδεσης της ξενόγλωσσης εκπαίδευσης στο σχολείο κατά επίπεδα γλωσσομάθειας με την πιστοποίησή της κατόπιν των εξετάσεων του ΚΠΓ.

Οι δράσεις ή ενέργειες που περιγράφονται σε αυτό το κεφάλαιο είναι *συνεπείς* με τις προδιαγραφές του ΚΠΓ αλλά *διαφέρουν* από τους συγκεκριμένους δείκτες επικοινωνιακής επάρκειας του ΚΠΓ, αφού οι τελευταίοι εξυπηρετούν διαφορετικό σκοπό. Οι δείκτες του ΚΠΓ ορίζουν τη χρήση της γλώσσας που πρέπει να μπορεί να κάνει ο υποψήφιος τη στιγμή των εξετάσεων, σύμφωνα με τις ενότητες των εξετάσεων και τις κατηγορίες των θεμάτων, τα οποία είναι ανάλογα με το επίπεδο γλωσσομάθειας στο οποίο ο υποψήφιος επιθυμεί να πιστοποιηθεί. Έτσι, ενώ οι εξετάσεις του ΚΠΓ «μετρούν» το αν ο υποψήφιος του Χ επιπέδου μπορεί να αντεπεξέλθει σε συγκεκριμένου τύπου δοκιμασίες (οι αναλυτικοί δείκτες των οποίων περιλαμβάνονται στις προδιαγραφές του συστήματος), το ΕΠΣ-ΞΓ ορίζει ποιές δράσεις ή ενέργειες θα πρέπει να εκπαιδευτεί να κάνει ο μαθητής σε κάθε επίπεδο, γενικά. Ορίζει επίσης «πόσο καλά» πρέπει να μπορεί να κάνει τις ενέργειες αυτές, δηλ. ποιά γλωσσικά μέσα πρέπει να μπορεί να χρησιμοποιήσει –ανάλογα με το επίπεδό του– για να επιτελέσει τις επικοινωνιακές ενέργειες ή δράσεις με τον αποτελεσματικότερο τρόπο.

Σημειώνεται ότι οι δείκτες επικοινωνιακής επάρκειας του ΚΠΓ για κάθε επίπεδο είναι σε απόλυτο συσχετισμό με τις ενότητες του ΚΠΓ, οι οποίες εξετάζουν τα εξής:

- ◆ [Ενότητα 1] Κατανόηση γραπτού λόγου και γλωσσική επίγνωση
- ◆ [Ενότητα 2] Παραγωγή γραπτού λόγου και γραπτή διαμεσολάβηση
- ◆ [Ενότητα 3] Κατανόηση προφορικού λόγου
- ◆ [Ενότητα 4] Παραγωγή προφορικού λόγου και προφορική διαμεσολάβηση.

Οι δράσεις/ ενέργειες του ΕΠΣ-ΞΓ τις οποίες συναντά ο αναγνώστης αμέσως παρακάτω, ενέργειες δηλαδή που πρέπει οι μαθητές να μάθουν να κάνουν προκειμένου να θεωρηθούν επαρκείς χρήστες της ξένης γλώσσας στο κάθε επίπεδο, αφορούν τις εξής επικοινωνιακές δραστηριότητες:

- ◆ Κατανόηση γραπτού λόγου
- ◆ Παραγωγή γραπτού λόγου και γραπτή διάδραση
- ◆ Γραπτή διαμεσολάβηση
- ◆ Κατανόηση προφορικού λόγου
- ◆ Παραγωγή προφορικού λόγου και προφορική διάδραση
- ◆ Προφορική διαμεσολάβηση

6.2. ΔΕΙΚΤΕΣ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΚΗΣ ΕΠΑΡΚΕΙΑΣ ΚΑΙ Η ΧΡΗΣΗ ΤΩΝ ΤΠΕ

Μολονότι ένα σημαντικό κομμάτι της επικοινωνίας των νέων σήμερα γίνεται με την χρήση των Τεχνολογιών Επικοινωνίας και Πληροφορίας (ΤΠΕ) και η καθημερινή τους πραγματικότητα τους επιτρέπει να δουν περισσότερα κείμενα σε οθόνη παρά σε χαρτί, δείκτες επικοινωνιακής επάρκειας αξιοποιώντας τα ΤΠΕ δεν περιλαμβάνονται ούτε στις προδιαγραφές του ΚΠΓ –αφού μέχρι σήμερα οι εξετάσεις γίνονται σε έντυπη μορφή– αλλά ούτε και στο *Κοινό Ευρωπαϊκό Πλαίσιο Αναφοράς για τις Γλώσσες*.

Το ΕΠΣ-ΞΓ είναι το πρώτο σχολικό πρόγραμμα σπουδών που επιχειρεί να εντάξει ενδεικτικά κάποιους δείκτες επικοινωνιακής επάρκειας με ΤΠΕ κατά επίπεδο γλωσσομάθειας. Δηλαδή, επιχειρεί να συμπεριλάβει στο σύστημα διαβάθμισης των επιπέδων γνώσης της ξένης γλώσσας *περιγραφητές* που έχουν σχέση με την χρήση των νέων τεχνολογιών στην επικοινωνία. Ωστόσο, επειδή δεν υπάρχει προηγούμενο στη διεθνή ή ελληνική βιβλιογραφία, απαιτείται διερεύνηση των πρακτικών των ελλήνων μαθητών και έρευνα για την στάθμισή τους.

Η έρευνα θα γίνει στη διάρκεια της πιλοτικής εφαρμογής, έχοντας ως ένα πρώτο ερέθισμα τους δείκτες που παραδειγματικά έχουν ενταχθεί στους αναλυτικούς δείκτες που ακολουθούν.

Ενδεικτικά για την κατανόηση γραπτού λόγου, θα μπορούσαμε να προτείνουμε τα παρακάτω ως βάση για περαιτέρω εμπλουτισμό των δεικτών:

ΕΠΙΠΕΔΟ Α1

Οι μαθητές πρέπει να είναι σε θέση:

Κατανόηση Γραπτού Λόγου

01. Να κατανοούν που αναφέρεται ένα σύντομο, πολύ απλά δομημένο

πληροφοριακό ή περιγραφικό κείμενο αυθεντικού λόγου (ανακοίνωσης, πινακίδας, καταλόγου, αφίσας, σημειώματος, ηλεκτρονικής επιστολής) το οποίο αναφέρεται σε τυπικές καταστάσεις ή ανάγκες της καθημερινής ζωής.

02. Να εντοπίζουν συγκεκριμένες πληροφορίες σε λίστες ή σύντομα κείμενα με περιορισμένο λεξιλόγιο, απλές γραμματικές δομές και τυποποιημένα προτασιακά σχήματα.
03. Να απαντούν στα Ελληνικά σε ερωτήσεις που αφορούν συγκεκριμένα νοήματα του ξενόγλωσσου κειμένου.
04. Να κατανοούν απλές προτάσεις οδηγιών (π.χ. πώς να κατασκευάσει κανείς κάτι) ή κατευθύνσεων (π.χ. πώς να πάει από το σημείο X στο Y με τα πόδια ή με μέσο μεταφοράς), ή απλούς σχολιασμούς σε φωτογραφίες ενταγμένες σε ιστότοπους κοινωνικής δικτύωσης (π.χ. facebook, ή google+), αποθετήρια φωτογραφιών (π.χ. ricasa), διαβάζοντάς τις μία-μία και ξαναδιαβάζοντάς τις, αν χρειάζεται.
05. Να αναγνωρίζουν αριθμούς, οικεία ονόματα (χωρών, πόλεων, γνωστών προσώπων, κ.λπ.), απλούς προσδιορισμούς χρόνου (επιρρήματα όπως «χθες», «σήμερα», «αύριο», ημερομηνίες, ώρες, κ.ο.κ.), τόπου (τοποθεσίες, διευθύνσεις) και ποσότητας (αριθμούς, τιμές).
06. Να κατανοούν τη σημασία κοινών διεθνοποιημένων λέξεων, φράσεων και όρων που σχετίζονται με τις νέες τεχνολογίες (π.χ. email, fax, tv, κ.λπ.)
07. Να αναγνωρίζουν το περιβάλλον χρήσης τυποποιημένων εκφράσεων (π.χ. ότι την πινακίδα «Μην πατάτε το γρασίδι» τη βρίσκουμε σε κάποιο πάρκο).
08. Να κατανοούν τη σημασία μεμονωμένων λέξεων ή φράσεων με βάση τα άμεσα συμφραζόμενα ή το ευρύτερο επικοινωνιακό περιβάλλον όπου αυτές εμφανίζονται.
09. Να έχουν επίγνωση απλών γλωσσικών στοιχείων για τη σύνδεση των προτάσεων (παρατακτικών συνδέσμων, επιρρημάτων).
10. Να συλλέγουν πληροφορίες για πρόσωπα, αντικείμενα, τοποθεσίες από ένα ή περισσότερα σύντομα πληροφοριακά κείμενα και να τις ταξινομούν.

Παραγωγή Γραπτού Λόγου και Γραπτή Διάδραση

11. Να συντάσσουν απλές προτάσεις δίνοντας πληροφορίες για τον εαυτό τους, την οικογένειά τους, τους φίλους ή γνωστούς τους ή το άμεσο περιβάλλον τους, (π.χ. πού μένουν, τί τους περιβάλλει, με τί ασχολούνται, κ.λπ.) ή να συμπληρώνουν (π.χ. σε έντυπο ξενοδοχείου ή έντυπο για αγορά κάποιου προϊόντος, σε αίτηση, κ.λπ.) τα προσωπικά τους στοιχεία, όπως όνομα, ηλικία, ημερομηνία γέννησης, εθνικότητα, διεύθυνση κ.ο.κ.
12. Να συντάσσουν σύντομα κείμενα διαπροσωπικής επικοινωνίας (φιλική επιστολή, κάρτα, σημείωμα, ηλεκτρονικό μήνυμα) στέλνοντας χαιρετισμούς (π.χ. από διακοπές), δίνοντας ή

- ζητώντας πληροφορίες από άλλους.
13. Να περιγράφουν καθημερινές τους συνήθειες, τους οικείους τους ανθρώπους ή και άγνωστα πρόσωπα (υπαρκτά ή φανταστικά), χρησιμοποιώντας ένα περιορισμένο ρεπερτόριο λέξεων και γραμματικών δομών.
 14. Να προσθέτουν λέξεις ως σχόλιο σε φωτογραφία στο facebook ή στο flickr.
 15. Να συμπληρώνουν απαντήσεις σ' ένα ερωτηματολόγιο, κουίζ ή σταυρόλεξο ή να ολοκληρώνουν ένα σύντομο πληροφοριακό κείμενο (π.χ. κείμενο ενός φυλλαδίου οδηγιών).
 16. Να διατυπώνουν μια στοιχειώδη αφήγηση συνδέοντας τις φράσεις και προτάσεις με απλούς συνδέσμους ή επιρρήματα («και», «αλλά», «ή», «μετά», κ.ο.κ.).
 17. Να συνθέτουν ένα σύντομο κείμενο τυπικής διαπροσωπικής επικοινωνίας (γράμμα, κάρτα, σημείωμα, ηλεκτρονικό μήνυμα), αξιοποιώντας πληροφορίες από διαφορετικές πηγές (κείμενα, οπτικό υλικό, κ.λπ.).

Γραπτή Διαμεσολάβηση

18. Να αποδίδουν σε ένα ξενόγλωσσο κείμενο λέξεις/φράσεις που ακούν ή διαβάζουν σε ελληνόφωνο κείμενο (διαφορετικού τύπου από το ελληνόφωνο).
19. Με αφορμή γραπτό ή προφορικό κείμενο στην Ελληνική (π.χ. συνέντευξη μιας τραγουδίστριας) να απαντούν γραπτά στην ξένη γλώσσα σε ερωτήματα σχετικά με πληροφορίες που περιλαμβάνει το κείμενο.
20. Να χρησιμοποιούν στοιχεία από ένα ελληνικό κείμενο που ακούν ή διαβάζουν (π.χ. ανακοίνωση αναχωρήσεων-αφίξεων, ταμπέλα, αφίσα, χάρτη) σε ένα σημείωμα, ηλεκτρονικό μήνυμα, κ.λπ. στην ξένη γλώσσα.
21. Με αφορμή γραπτές ή προφορικές οδηγίες στα Ελληνικά να απαντούν σε απλά ερωτήματα στην ξένη γλώσσα χρησιμοποιώντας τυποποιημένες εκφράσεις και απλό λεξιλόγιο.

Κατανόηση Προφορικού Λόγου

22. Να απαντούν σε απλά ερωτήματα στην ξένη γλώσσα (ή σε πιο σύνθετα ερωτήματα στην Ελληνική) που αφορούν το περιεχόμενο σύντομης εκφοράς λόγου (καθαρά ηχογραφημένης), όπως π.χ. ερωταποκρίσεων, εντολών (δασκάλου, γυμναστή, γιατρού κ.λπ.), είδησης, κ.λπ.
23. Να κατανοούν πολύ βασικές και τυποποιημένες εκφράσεις που χρησιμοποιούνται σε καθημερινές συνθήκες διαπροσωπικής επικοινωνίας (π.χ. χαιρετισμούς, συστάσεις, κ.λπ.).
24. Να κατανοούν συγκεκριμένες πληροφορίες (προσωπικά στοιχεία του ομιλητή ή πληροφορίες σχετικές με το άμεσο οικογενειακό περιβάλλον του), διατυπωμένες με απλό λεξιλόγιο και τυποποιημένες προτασιακές δομές.
25. Να ακούν και να τοποθετούν στη σωστή σειρά απλές προτάσεις

οδηγιών (π.χ. πώς να κατασκευάσει κανείς κάτι) ή κατευθύνσεων (π.χ. πώς να πάει από το σημείο Χ στο Υ με τα πόδια ή με μέσο μεταφοράς).

26. Να κατανοούν τη σημασία κοινών διεθνοποιημένων λέξεων, φράσεων και όρων που σχετίζονται με τις νέες τεχνολογίες (π.χ. e-mail, fax, tv, service).
27. Να αναγνωρίζουν αριθμούς, οικεία ονόματα, απλούς προσδιορισμούς τόπου, χρόνου και ποσότητας, όταν συλλαβίζονται, και να μετατρέπουν σωστά στοιχεία του φωνημικού συστήματος στο γραφηματικό (να ακούν και να γράφουν ένα μήνυμα που υπαγορεύεται).
28. Να ταξινομούν γενικές ή ειδικές πληροφορίες που περιέχονται σε ένα ή περισσότερα κείμενα (π.χ. να κατηγοριοποιούν τα φρούτα και ζώα, χαρακτηριστικά ενός αγοριού και ενός κοριτσιού, κ.λπ.)

Παραγωγή Προφορικού Λόγου και Προφορική Διάδραση

29. Να απαντούν και να θέτουν απλές ερωτήσεις που αφορούν σε άμεσες ανάγκες καθημερινής επικοινωνίας (π.χ. να ζητούν ή να δίνουν προσωπικές πληροφορίες ή πληροφορίες σχετικά το άμεσο περιβάλλον τους, την οικογένειά τους, κ.λπ.).
30. Να διατυπώνουν μια στοιχειώδη αφήγηση συνδέοντας τις φράσεις και προτάσεις με απλούς συνδέσμους ή επιρρήματα («και», «αλλά», «ή», «μετά»).
31. Να χειρίζονται σωστά την έννοια του χρόνου (χρονικά επιρρήματα, ημερομηνίες, ώρες κ.λπ.), του τόπου και της ποσότητας (αριθμούς, τιμές) κ.λπ.
32. Να περιγράφουν άτομα, αντικείμενα τοποθεσίες, χρησιμοποιώντας λεξιλόγιο υψηλής συχνότητας και πολύ απλά προτασιακά σχήματα.
33. Να χρησιμοποιούν καθημερινές εκφράσεις ευγενικού χαιρετισμού, συστάσεων και αποχαιρετισμού («γεια σου, τί κάνετε σήμερα», «παρακαλώ, μπορείς μήπως...», «ευχαριστώ για όλα», «λυπάμαι πολύ» κ.λπ.).
34. Να ζητούν βοήθεια ή διευκρινίσεις σε συγκεκριμένες καθημερινές περιστάσεις χρησιμοποιώντας πολύ βασικές προτάσεις.
35. Να ικανοποιούν πολύ βασικές ανάγκες επικοινωνίας με την προϋπόθεση ότι ο συνομιλητής τους είναι πρόθυμος να επαναλάβει ή να αναδιατυπώσει τις φράσεις του μιλώντας αργά και καθαρά προκειμένου να βοηθήσει την επικοινωνία.

Προφορική Διαμεσολάβηση

36. Να αποδίδουν σε ένα ξενόγλωσσο κείμενο λέξεις/φράσεις που ακούν σε ελληνόφωνο διάλογο ή μονόλογο.
37. Με αφορμή γραπτό ή προφορικό κείμενο στην Ελληνική (π.χ. αγγελία, διαφήμιση) να απαντούν στην ξένη γλώσσα σε προφορικό ερώτημα που αφορά τη μορφή του, το περιβάλλον στο οποίο θα το συναντούσε κάποιος, κ.λπ.
38. Να χρησιμοποιούν στοιχεία από ένα ελληνόφωνο κείμενο που ακούν ή διαβάζουν (π.χ. ανακοίνωση αναχωρήσεων-αφίξεων,

ταμπέλα, αφίσα, χάρτη) σ' ένα ξενόγλωσσο μήνυμα.

39. Με αφορμή γραπτές ή προφορικές οδηγίες στα Ελληνικά να απαντούν σε απλά ερωτήματα στην ξένη γλώσσα χρησιμοποιώντας τυποποιημένες εκφράσεις και απλό λεξιλόγιο.

ΕΠΙΠΕΔΟ Α2

Οι μαθητές πρέπει να είναι σε θέση:

Κατανόηση Γραπτού Λόγου

01. Να κατανοούν το περιεχόμενο σύντομου κειμένου π.χ. επιστολής, ανακοίνωσης, αγγελίας, καταλόγου, προσωπικού ιστολόγιου (blog) κ.λπ., το οποίο αναφέρεται σε καταστάσεις καθημερινής ρουτίνας και μπορεί να συνοδεύεται από εικόνες, πίνακες ή απλά διαγράμματα.⁵
02. Να εντοπίζουν σε ένα σύντομο πληροφοριακό κείμενο (διαφήμιση, ωρολόγιο πρόγραμμα, πίνακα δρομολογίων, κανονισμό ασφαλείας, κ.λπ.) εύκολα προβλέψιμες πληροφορίες (σε μορφή λίστας ή μη) σχετικές με τον τόπο, το χρόνο ή την ποσότητα.
03. Να αναγνωρίζουν το είδος ενός κειμένου (ότι πρόκειται για προσωπική επιστολή, σημείωμα, ωρολόγιο πρόγραμμα, αγγελία, ανακοίνωση σε δημόσιο χώρο, κ.λπ.) και στοιχεία του περιβάλλοντος χρήσης του, το συντάκτη, τον αποδέκτη, τον επικοινωνιακό σκοπό που εξυπηρετεί.
04. Να συνάγουν τη στάση του συντάκτη ενός κειμένου ερμηνεύοντας απλά γλωσσικά στοιχεία όπως τη χρήση των επιθέτων.
05. Να έχουν βασική επίγνωση του αντωνυμικού συστήματος και του καταληκτικού συστήματος του ρήματος.
06. Να έχουν βασική επίγνωση των μορφολογικών χαρακτηριστικών ουσιαστικών και επιθέτων (γένος, πτώση, αριθμός) και της γραμματικής συμφωνίας σε απλές ονοματικές δομές.

⁵ Ο έλεγχος κατανόησης του κειμένου είναι σκόπιμο να γίνεται και μέσω της Ελληνικής γλώσσας. Δηλαδή, απαντήσεις για τα νοήματα του ξενόγλωσσου κειμένου είναι δυνατόν ορισμένες φορές να δίνονται στα Ελληνικά, με στόχο και την ανάπτυξη δεξιοτήτων διαμεσολάβησης.

07. Να κατανοούν την συνοπτική περιγραφή ενός βίντεο στο youtube.
08. Να κατανοούν το αποτέλεσμα μίας απλής αναζήτησης σε μηχανή αναζήτησης (π.χ. google).

Παραγωγή Γραπτού Λόγου και Γραπτή Διάδραση

09. Να δίνουν ή να ζητούν πληροφορίες σχετικά με ένα οικείο θέμα (όπως το περιεχόμενο ενός βιβλίου, μιας ταινίας κ.λπ.) και να διατυπώνουν ή να ζητούν μία γνώμη (π.χ. είναι ένα ενδιαφέρον βιβλίο/μια πολύ αστεία ταινία), χωρίς ωστόσο αναλυτική εξήγηση ή αιτιολόγηση.
10. Να παρουσιάζουν σε ορισμένη επικοινωνιακή περίσταση και σε ορισμένους αποδέκτες ιδέες ή προτάσεις για την επίλυση ενός απλού προβλήματος ή να εκφράζουν παράπονα για την ύπαρξη συγκεκριμένου προβλήματος.
11. Να γράφουν σύντομα βιογραφικά σημειώματα ή βιογραφίες για πραγματικά ή φανταστικά πρόσωπα.
12. Να αφηγούνται μια σύντομη ιστορία χρησιμοποιώντας σωστά τους χρόνους των ρημάτων για να δηλώσουν τη χρονική ακολουθία των γεγονότων.
13. Να αποδίδουν το γενικό νόημα ενός ή περισσότερων σύντομων κειμένων ή να συνοψίζουν τα κύρια σημεία του/τους, αξιοποιώντας γλωσσικά στοιχεία (λεξικά και γραμματικά) που χρησιμοποιούνται σε αυτό/αυτά.

Γραπτή Διαμεσολάβηση

14. Με ερέθισμα ένα απλό γραπτό κείμενο στην Ελληνική να απαντούν στην ξένη γλώσσα σε ερωτήματα που αφορούν το γενικό ή τα επιμέρους νοήματά του.
15. Να διαβάζουν σύντομα και απλά κείμενα στα Ελληνικά και να απαντούν γραπτά στην ξένη γλώσσα σε ερωτήματα σχετικά με το επικοινωνιακό τους περιβάλλον (προέλευση, σκοπό, αποδέκτη, κ.λπ.).
16. Να χρησιμοποιούν κείμενα στην Ελληνική που αφορούν σε καταστάσεις καθημερινής ζωής (κατάλογο εστιατορίου, αφίσα βιβλίου, κ.λπ.) για να γράψουν ένα αντίστοιχο κείμενο στην ξένη γλώσσα με διαφορετικές πληροφορίες.
17. Να δίνουν στην ξένη γλώσσα περιφραστικούς ορισμούς εννοιών που τους δίνονται στα Ελληνικά.

Κατανόηση Προφορικού Λόγου

18. Να κατανοούν το βασικό νόημα σύντομων πληροφοριακών ή περιγραφικών κειμένων (αγγελιών, ανακοινώσεων, καθαρά ηχογραφημένων τηλεφωνικών μηνυμάτων) που αφορούν σε

δραστηριότητες καθημερινής ρουτίνας, σε ζητήματα προσωπικά ή οικογενειακά, ή σε πλευρές του άμεσου περιβάλλοντος του ομιλητή (π.χ. τοπική γεωγραφία, αγορές, χόμπι, κ.λπ.).

19. Να κατανοούν τα κύρια σημεία αποσπασμάτων από τηλεοπτικά ή ραδιοφωνικά προγράμματα σχετικά με θέματα της επικαιρότητας, εφόσον ο λόγος είναι απλός και καθαρός.
20. Να απαντήσουν σε απλά ερωτήματα σχετικά με το μήνυμα που διατυπώνει ένα βίντεο στο παρακολουθούν στο youtube.
21. Να κατανοούν απλές οδηγίες κατασκευής αντικειμένων ή οδηγίες χρήσης οικιακών συσκευών ή οδηγίες κατευθύνσεων (π.χ. πώς να πάει κανείς από το σημείο Χ στο Υ).
22. Να συνάγουν τη στάση του ομιλητή βάσει γλωσσικών αλλά και εξωγλωσσικών στοιχείων, όπως του επιτονισμού.
23. Να αναγνωρίζουν το είδος ενός κειμένου και επιμέρους στοιχεία του περιβάλλοντος χρήσης του, το συντάκτη, τον αποδέκτη, τον επικοινωνιακό σκοπό που εξυπηρετεί.

Παραγωγή Προφορικού Λόγου και Προφορική Διάδραση

24. Να ανταλλάσσουν πληροφορίες ή απόψεις με τους συνομιλητές τους αναφορικά με δραστηριότητες καθημερινής ρουτίνας (ταξίδια, φαγητό, ψώνια, διασκέδαση, μέσα μεταφοράς, τηλεόραση, σχολείο κ.λπ.) σε σύντομες και προβλέψιμες κοινωνικές συνδιαλλαγές.
25. Να περιγράφουν καθημερινές τους συνήθειες (π.χ. πού συχνάζουν, τί αγοράζουν στο σούπερ μάρκετ), οικείους τους ανθρώπους ή και άγνωστα πρόσωπα (υπαρκτά ή φανταστικά), χρησιμοποιώντας περιορισμένο ρεπερτόριο λέξεων και γραμματικών δομών.
26. Να προτείνουν στο/στους συνομιλητή(/ές) τους λύσεις για κάποιο πολύ απλό πρόβλημα, έστω και αν δεν έχουν την ευχέρεια να εμπλακούν σε εκτενή συζήτηση σχετικά με αυτές.
27. Να αποδίδουν το γενικό νόημα ενός ή περισσότερων κειμένων αξιοποιώντας τα λεξικογραμματικά στοιχεία που χρησιμοποιούνται σε αυτό/ αυτά.

Προφορική Διαμεσολάβηση

28. Με ερέθισμα ένα απλό προφορικό κείμενο στην Ελληνική να απαντούν στην ξένη γλώσσα σε ερωτήματα που αφορούν το γενικό ή τα επιμέρους νοήματά του.
29. Να ακούν σύντομους διαλόγους ή άλλου τύπου προφορικά κείμενα στην Ελληνική και να απαντούν στην ξένη γλώσσα σε ερωτήματα που αφορούν το επικοινωνιακό τους πλαίσιο, δηλ. ποιός είναι ο ομιλητής και ποιός ο ακροατής, ο τόπος και ο χρόνος της συνομιλίας ή ομιλίας, κ.λπ.
30. Να εξηγούν ελληνικές λέξεις ή εκφράσεις ενός ελληνόγλωσσου

κειμένου στην ξένη γλώσσα.

31. Να δίνουν στην ξένη γλώσσα περιφραστικούς ορισμούς εννοιών που τους δίνονται στα Ελληνικά.

ΕΠΙΠΕΔΟ Β1

Οι μαθητές πρέπει να είναι σε θέση:

Κατανόηση Γραπτού Λόγου

01. Να κατανοούν ένα απλά δομημένο κείμενο (άρθρο εφημερίδας, συνέντευξη, κείμενο τουριστικού οδηγού ή πληροφοριακού φυλλαδίου, εκλαϊκευμένο κείμενο τύπου, επιστολή, απόσπασμα διηγήματος ή μυθιστορήματος) το οποίο αναφέρεται σε θέματα καθημερινής ζωής (οικογένεια, χόμπι, ενδιαφέροντα, εργασία, ταξίδια, τρέχοντα γεγονότα ή εκδηλώσεις) και να αντιλαμβάνονται τη γενική ιδέα, το θέμα που πραγματεύεται και τη βασική οργάνωση των νοημάτων του.
02. Να εντοπίζουν πληροφορίες που περιέχονται σε απλά γραφήματα ή σε πίνακες που συνοδεύουν κείμενα με οικεία θέματα (π.χ. εκλαϊκευμένα κείμενα τύπου) και σε άλλα πολυμεσικά κείμενα (π.χ. χάρτες με υπερσυνδέσμους σε ενδιαφέρουσες τοποθεσίες).
03. Να κατανοούν απλές περιγραφές γεγονότων, συναισθημάτων ή εμπειριών.
04. Να κατανοούν τα συμπεράσματα που ακολουθούν την έκθεση των νοημάτων ενός απλού άρθρου.
05. Να κατανοούν απλές οδηγίες χρήσης οικιακών συσκευών.
06. Να συμπληρώνουν λέξεις ή φράσεις που λείπουν από ένα κείμενο με βάση τα άμεσα συμφραζόμενα.
07. Να συνδέουν κατακερματισμένες φράσεις ή κομμάτια ενός κατακερματισμένου κειμένου, λαμβάνοντας υπόψη εκείνα τα γλωσσικά στοιχεία που υπηρετούν τη συνοχή και συνεκτικότητά του, δηλ. συνδέσμους (αλλά, επειδή, όταν, κ.λπ.), επιρρηματικές φράσεις (πρώτα απ' όλα, αρχικά, στη συνέχεια, επιπλέον) ή ρηματικούς τύπους (τελειώνοντας, συνοψίζοντας), κ.λπ.
08. Να συνδέουν διαφορετικά κείμενα μεταξύ τους ή τίτλο με υπότιτλο ή υπότιτλο με το αρχικό τμήμα ενός κειμένου λαμβάνοντας υπόψη νοηματικούς ή και γραμματικούς δείκτες.
09. Να βάζουν στη σωστή σειρά μέρη ενός κειμένου τα οποία εμφανίζονται ανακατεμένα, αναγνωρίζοντας την αλληλουχία νοημάτων και λαμβάνοντας υπόψη τα γλωσσικά στοιχεία που προσδίδουν στο κείμενο συνοχή.
10. Να πλοηγηθούν και να κατανοήσουν το περιεχόμενο ενός ιστότοπου.

Παραγωγή Γραπτού Λόγου και Γραπτή Διάδραση

11. Να αφηγούνται μια ιστορία, να περιγράφουν γεγονότα, εμπειρίες, συναισθήματα, μελλοντικούς στόχους και προγραμματισμένα σχέδια, να εκθέτουν καθημερινά προβλήματα συντάσσοντας ένα σύντομο κείμενο με απλή δομή (π.χ. προσωπική επιστολή, μήνυμα σε φιλικό πρόσωπο, κ.λπ.)
12. Να δίνουν αναλυτικές πληροφορίες για τον εαυτό τους (π.χ. σχετικά με σπουδές, εργασιακή εμπειρία) σε μορφή σύντομου βιογραφικού σημειώματος.
13. Να ανταλλάσσουν πληροφορίες για καθημερινά κοινωνικά θέματα, να προτείνουν ή να σχολιάζουν πιθανές λύσεις για ένα πρόβλημα και να διατυπώνουν συμπεράσματα.
14. Να προσθέτουν απλά σχόλια σε κείμενα ιστολόγιου ή σε καταχώρηση στο facebook.
15. Να αξιοποιούν ηλεκτρονικά λεξικά και thesauruses για να διηγηθούν γραπτά μια προσωπική εμπειρία.
16. Να διατυπώνουν και να εξηγούν με συντομία την άποψή τους ή να ανταλλάσσουν απόψεις για θέματα που τους ενδιαφέρουν (π.χ. για το περιεχόμενο μιας ταινίας ή ενός βιβλίου).
17. Να παράγουν συνεκτικά κείμενα με λογικές συνδέσεις και νοηματική συνάφεια των επιμέρους προτάσεων. Να αξιοποιούν σωστά τους κατάλληλους γλωσσικούς δείκτες συνοχής όπως αναφορικές προτάσεις, αντωνυμίες, ελλειπτικές δομές.
18. Να συνθέτουν ή να συνοψίζουν πληροφορίες από ποικίλες πηγές συντάσσοντας ένα νέο, ορθά δομημένο και συνεκτικό κείμενο.

Γραπτή Διαμεσολάβηση

19. Να μεταφέρουν γραπτά στην ξένη γλώσσα τη βασική ιδέα ή τα βασικά νοήματα κειμένου διατυπωμένου στην Ελληνική.
20. Να συμπεριλαμβάνουν σε κείμενο που γράφουν στην ξένη γλώσσα πληροφορίες από ένα ή περισσότερα ελληνόγλωσσα κείμενα, προσαρμόζοντας τις πληροφορίες στο νέο τους επικοινωνιακό περιβάλλον.
21. Να απαντούν στην ξένη γλώσσα σε ερωτήματα σχετικά με τον λόγο που έχει γραφτεί ένα ελληνόγλωσσο κείμενο, σε ποιόν απευθύνεται, ποιά είναι η στάση του συγγραφέα στο θέμα και γιατί, κ.λπ.
22. Να συνοψίζουν ή να συνθέτουν τα κύρια σημεία ενός ή περισσότερων ελληνόφωνων κειμένων που αφορούν σε οικεία θέματα (προσωπικά, επαγγελματικά, κοινωνικά) στην ξένη γλώσσα.

Κατανόηση Προφορικού Λόγου

23. Να κατανοούν ένα σύντομο διάλογο μεταξύ δύο φυσικών ομιλητών της γλώσσας-στόχου σχετικά με ζητήματα της καθημερινής ζωής (επαγγελματικά, κοινωνικά, κ.ά.), όταν ο λόγος είναι απλός και χωρίς ιδιαιτερότητες προφοράς.
24. Να κατανοούν το βασικό θέμα αλλά και ειδικές πληροφορίες σε

σύντομα αποσπάσματα από τηλεοπτικά ή ραδιοφωνικά προγράμματα που αναφέρονται σε θέματα της επικαιρότητας.

25. Να κατανοούν το γενικό νόημα και τις επιμέρους πληροφορίες μιας ομιλίας σε εκλαϊκευμένο λόγο που αναφέρεται σε οικείο σε αυτούς θέμα.
26. Να κατανοούν απλές οδηγίες εγχειριδίων χρήσης οικιακών ή άλλων συσκευών.

Παραγωγή Προφορικού Λόγου και Προφορική Διάδραση

27. Να συζητούν (με έναν ή περισσότερους συνομιλητές) για οικεία ζητήματα της καθημερινής ζωής (προσωπικά, επαγγελματικά, κοινωνικά).
28. Να περιγράφουν γεγονότα ή καταστάσεις με βάση κάποιο οπτικό ερέθισμα ή να αφηγούνται μια ιστορία και να διατυπώνουν υποθέσεις σχετικά με αυτή.
29. Να περιγράφουν εμπειρίες, συναισθήματα, μελλοντικούς στόχους και προγραμματισμένα σχέδια παράγοντας σύντομα αλλά συνεκτικά προφορικά κείμενα.
30. Να προτείνουν λύσεις για την αντιμετώπιση ενός απλού προβλήματος, εξηγώντας τις με συντομία, ή να εκφράζουν παράπονα για την ύπαρξη ενός προβλήματος.
31. Να διατυπώνουν την άποψή τους ή την αντίθεσή τους με την άποψη που έχει ήδη διατυπώσει ο συνομιλητής τους.
32. Να συνοψίζουν ή να συνθέτουν τα κύρια σημεία ενός ή περισσότερων κειμένων που αφορούν σε οικεία θέματα (προσωπικά, επαγγελματικά, κοινωνικά).

Προφορική Διαμεσολάβηση

33. Να μεταφέρουν προφορικά στην ξένη γλώσσα τη βασική ιδέα ενός προφορικού ή γραπτού κειμένου διατυπωμένου στην Ελληνική, διακρίνοντάς την παράλληλα από τις δευτερεύουσες πληροφορίες.
34. Να συμπεριλαμβάνουν σε δικό τους προφορικό κείμενο στην ξένη γλώσσα πληροφορίες από ένα ή περισσότερα ελληνόγλωσσα γραπτά κείμενα, προσαρμόζοντας τις πληροφορίες στο νέο τους επικοινωνιακό περιβάλλον.
35. Να διατυπώνουν στην ξένη γλώσσα με πολύ απλά λόγια ένα σύνθετο μήνυμα στην ξένη γλώσσα.
36. Να ανταλλάσσουν πληροφορίες με συνομιλητή που αντλούν από ελληνικά κείμενα.

ΕΠΙΠΕΔΟ Β2

Οι μαθητές πρέπει να είναι σε θέση:

Κατανόηση Γραπτού Λόγου

01. Να κατανοούν το περιεχόμενο ενός κειμένου δημόσιου λόγου (άρθρου εφημερίδας/τύπου, γραπτής αναφοράς) στο οποίο διατυπώνονται θέσεις ή απόψεις σχετικές με ποικίλους τομείς κοινωνικής εμπειρίας και να εντοπίζουν σε αυτό επιμέρους πληροφορίες.
02. Να αντιλαμβάνονται τον επικοινωνιακό σκοπό ενός δομημένου κειμένου και πώς η διάταξη των νοημάτων και των πληροφοριών εξυπηρετεί το σκοπό αυτό.
03. Να κατανοούν κείμενα με ικανό εύρος λεξιλογίου σχετικού με θέματα γενικού ενδιαφέροντος, στα οποία μπορεί να γίνεται αναφορά σε συγκεκριμένες αλλά και αφηρημένες έννοιες.
04. Να συνάγουν τη σημασία λέξεων ή ιδιωματικών εκφράσεων με βάση τα άμεσα συμφραζόμενα ή το ευρύτερο επικοινωνιακό πλαίσιο όπου αυτές εμφανίζονται.
05. Να συνάγουν στοιχεία σχετικά με την κοινωνική ή άλλη ιδιότητα του συντάκτη ή του αποδέκτη ενός κειμένου ή τη μεταξύ τους σχέση.
06. Να εντοπίζουν επιμέρους πληροφορίες σε ένα κείμενο, διατυπωμένες ρητά ή και υπαινικτικά.
07. Να κατανοούν γραπτές οδηγίες ή εντολές οι οποίες περιέχουν ειδικές/τεχνικές πληροφορίες.
08. Να έχουν επίγνωση των τρόπων σύνδεσης των προτάσεων (παρατακτική, υποτακτική σύνδεση) και της νοηματικής αλληλουχίας των μερών ενός κειμένου.
09. Να αντικαθιστούν λέξεις του κειμένου με συνώνυμες ή να παραφράζουν μέρη του κειμένου αξιοποιώντας τα άμεσα συμφραζόμενα.
10. Να κρατούν γραπτές σημειώσεις στην Ελληνική από κείμενο που διάβασαν ή άκουσαν στην ξένη γλώσσα. .

Παραγωγή Γραπτού Λόγου και Γραπτή Διάδραση

11. Να παράγουν ορθά δομημένα και συνεκτικά κείμενα (επιστολές, άρθρα, κ.λπ.) χρησιμοποιώντας ικανό εύρος λεξιλογίου σχετικού με θέματα κοινού ενδιαφέροντος.
12. Να εκθέτουν με λεπτομέρεια και σαφήνεια, να σχολιάζουν ή να συζητούν διαφορετικές πλευρές ενός ζητήματος (π.χ. θετικά και αρνητικά σημεία) χρησιμοποιώντας ποικιλία γραμματικών δομών και συνώνυμων λέξεων προκειμένου να αποφεύγουν επαναλήψεις.
13. Να παρουσιάζουν ένα βιβλίο, ένα κινηματογραφικό έργο ή μια θεατρική παράσταση, διατυπώνοντας ή ανταλλάσσοντας απόψεις και αιτιολογώντας τις με κατάλληλα επιχειρήματα.

14. Να συντάσσουν μια έκθεση ή αναφορά, παρουσιάζοντας με σαφήνεια τα κύρια και δευτερεύοντα στοιχεία του θέματος στο οποίο αφορά και διατυπώνοντας συμπεράσματα.
15. Να παρουσιάζουν ιδέες ή προτάσεις για την αντιμετώπιση ενός προβλήματος, αναφέροντας και εξηγώντας τα πλεονεκτήματα και μειονεκτήματα καθεμιάς από τις προτεινόμενες λύσεις.
16. Να περιγράφουν γεγονότα και ειδήσεις, συνθέτοντας πληροφορίες από διαφορετικές πηγές.
17. Να υποβάλλουν γραπτά αιτήματα ή παράπονα σε επίσημο ύφος (σε επιστολή, ηλεκτρονικό μήνυμα, επαγγελματικό σημείωμα, κ.λπ.) και να ζητούν ή να παρέχουν οι ίδιοι πληροφορίες, διευκρινίσεις ή εξηγήσεις για κάποιο προσωπικό ή κοινωνικό ζήτημα.
18. Να παρουσιάζουν περιληπτικά τα σημαντικότερα σημεία ενός κειμένου, προσαρμόζοντας το κείμενο που παράγουν σε συγκεκριμένες συνθήκες επικοινωνίας ή επικοινωνιακό περιβάλλον.
19. Να αναπτύξει κείμενο για ένα προσωπικό ζήτημα στο facebook.

Γραπτή Διαμεσολάβηση

20. Να συνθέτουν στο γραπτό λόγο ένα ξενόγλωσσο κείμενο που να συμπύκνωση ή να απλοποιεί ή να προσαρμόζει στην περίπτωση πληροφορίες, από κείμενο γραμμένο στην Ελληνική.
21. Να συνθέτουν ένα γραπτό κείμενο στην ξένη γλώσσα που να επεκτείνει το περιεχόμενο ενός κειμένου γραμμένου στα Ελληνικά.
22. Να κάνουν περίληψη ενός γραπτού σύντομου και απλού ελληνόφωνου κειμένου στην ξένη γλώσσα μεταφέροντας στο γραπτό λόγο ομαδοποιημένες τις πληροφορίες που εμφανίζουν να έχουν κάποια σύνδεση μεταξύ τους.
23. Να μετατρέπουν στο γραπτό λόγο πληροφορίες που παρουσιάζονται με τη μορφή οπτικού ερεθίσματος (πχ. σχεδιάγραμμα, πίνακας με ποσοστά, εικόνα κ.λπ.) σε λεκτικές και να τις μεταφέρουν σε οργανωμένο κείμενο.
24. Να διατυπώνουν στην ξένη γλώσσα με διαφορετικά λόγια ή διαφορετικό ύφος ένα προφορικό ή γραπτό μήνυμα στην Ελληνική χρησιμοποιώντας απλές γραμματικές δομές και πλούσιο λεξιλόγιο.

Κατανόηση Προφορικού Λόγου

25. Να κατανοούν τα κύρια σημεία προφορικών κειμένων (π.χ. ραδιοφωνικών ή τηλεοπτικών εκπομπών, ταινιών, κ.λπ.) που αφορούν σε θέματα ευρύτερου ενδιαφέροντος και να εντοπίζουν συγκεκριμένες πληροφορίες σε αυτά, εφόσον χρησιμοποιείται η επίσημη μορφή της γλώσσας-στόχου χωρίς διαλεκτικές ιδιαιτερότητες.
26. Να κατανοούν τη δομή μιας εκτενούς ομιλίας, ενός διαλόγου ή μιας συζήτησης, όπου συμμετέχουν και αναπτύσσουν επιχειρήματα ομιλητές που έχουν άριστη γνώση της γλώσσας-

στόχου και οι οποίοι τη χρησιμοποιούν είτε ως μητρική είτε ως ξένη.

27. Να συνάγουν στοιχεία σχετικά με την κοινωνική ή άλλη ιδιότητα του ομιλητή/των ομιλητών σε ένα προφορικό κείμενο ή τη μεταξύ τους σχέση.
28. Να κατανοούν κείμενα απλού ακαδημαϊκού λόγου (π.χ. διαλέξεις, συζητήσεις επιστημονικού περιεχομένου, κ.λπ.) στα οποία μπορεί να γίνεται αναφορά σε αφηρημένες/θεωρητικές έννοιες ή και σε τεχνικούς όρους.

Παραγωγή Προφορικού Λόγου και Προφορική Διάδραση

29. Να περιγράφουν γεγονότα, καταστάσεις ή εμπειρίες, εκθέτοντας με σαφήνεια και λεπτομέρεια διαφορετικές πλευρές τους (θετικά ή αρνητικά σημεία).
30. Να παίρνουν ενεργό μέρος σε συζητήσεις για θέματα κοινού ενδιαφέροντος, να διατυπώνουν τις απόψεις τους, να τις εξηγούν και να επιχειρηματολογούν για να τις υποστηρίξουν ή να σχολιάζουν τις απόψεις των συνομιλητών τους.
31. Να παρουσιάζουν ένα βιβλίο ή ένα λογοτεχνικό, κινηματογραφικό (ή άλλο) έργο ή γεγονός, συνθέτοντας πληροφορίες από διαφορετικές πηγές και αναφέροντας την προσωπική τους εμπειρία, αν έχουν.
32. Να συζητούν με ευχέρεια λόγου και αμεσότητα σχετικά με θέματα ευρύτερου κοινωνικού ενδιαφέροντος σχολιάζοντας διαφορετικές οπτικές τους και δίνοντας παραδείγματα για να διασαφήσουν έννοιες αφηρημένες ή θεωρητικές.
33. Να χρησιμοποιούν κατάλληλες στρατηγικές επικοινωνίας για να εισάγουν το θέμα μιας συζήτησης, να ζητήσουν και να πάρουν τον λόγο ή να ολοκληρώσουν ομαλά μια συζήτηση.

Προφορική Διαμεσολάβηση

34. Να παραφράζουν συγκεκριμένες πληροφορίες που εμφανίζονται σε ελληνόγλωσσα κείμενα για να τις εντάξουν σε κείμενο στην ξένη γλώσσα, με τρόπο κατάλληλο για το νέο τους επικοινωνιακό περιβάλλον.
35. Να εντάσσουν με τρόπο κατάλληλο ιδέες και νοήματα ενός ελληνόγλωσσου κειμένου σε ένα ξενόγλωσσο κείμενο διαφορετικού τύπου, κειμενικού ύφους, κ.λπ.
36. Να ανταλλάσσουν πληροφορίες με συνομιλητή που αντλούν από ελληνικά κείμενα.
36. Χρησιμοποιώντας την ξένη γλώσσα, να συνοψίζουν προφορικά τα κύρια σημεία ενός ή περισσότερων ελληνικών κειμένων που διαβάζουν.

ΕΠΙΠΕΔΟ Γ1

Οι μαθητές πρέπει να είναι σε θέση:

Κατανόηση Γραπτού Λόγου

01. Να κατανοούν ένα σύνθετο κείμενο σχετικά μεγάλης έκτασης, το οποίο αφορά σε κοινωνικά, επιστημονικά θέματα.
02. Να συνάγουν τη στάση του συντάκτη σχετικά με κάποιο ζήτημα (βεβαιότητα, αμφιβολία, πεποίθηση, δισταγμός, επιφύλαξη, κ.λπ.) και να εντοπίζουν τα γλωσσικά στοιχεία με τα οποία δηλώνεται η στάση αυτή.
04. Να διακρίνουν τη διαφορά μεταξύ πληροφορίας και εκτίμησης ή ερμηνείας του συντάκτη σχετικά με γεγονότα που περιγράφονται σε ένα κείμενο.
05. Να συνάγουν στοιχεία αναφορικά με το περιβάλλον χρήσης ενός κειμένου, τους εμπλεκόμενους στην επικοινωνιακή περίσταση στην οποία αφορά αλλά και την επικοινωνιακή του αξία.
06. Να συσχετίζουν ή να αντιπαραβάλλουν ή να συνοψίζουν πληροφορίες που περιέχονται σε ένα ή περισσότερα κείμενα με βάση συγκεκριμένα κριτήρια.
07. Να εντοπίζουν πληροφορίες σε ένα ή περισσότερα κείμενα προκειμένου να τις αξιοποιήσουν ώστε να επιτελέσουν ένα έργο, να λύσουν κάποιο πρόβλημα ή να απαντήσουν σε συγκεκριμένο ερώτημα.
08. Να ορίζουν τη σημασία λέξεων και (ιδιωματικών) εκφράσεων, με βάση τα άμεσα συμφραζόμενα και το επικοινωνιακό περιβάλλον του κειμένου.
09. Να κατανοούν με βάση τα συμφραζόμενα τη σημασιοδοτική λειτουργία των γραμματικών δομών σε ένα κείμενο (τη λειτουργία μιας ερώτησης ως απαίτησης ή προσταγής, μιας δήλωσης ως υπενθύμισης ή ως προειδοποίησης, κ.λπ.).
10. Να αναγνωρίζουν σύνθετα γλωσσικά στοιχεία που εξυπηρετούν τη συνοχή ενός κειμένου (αναφορά, έλλειψη ή υποκατάσταση).
11. Να αναγνωρίζουν τα γλωσσικά μέσα που χρησιμοποιούνται για την οργάνωση των νοημάτων ενός κειμένου (δηλ. για εισαγωγή, μετάβαση από ένα θέμα σε άλλο, προσθήκη νέας πληροφορίας, αναφορά σε παλαιότερη πληροφορία, προσθήκη παραδείγματος ή παραπομπής, επεξήγηση ή διευκρίνιση, συμπέρασμα).

Παραγωγή Γραπτού Λόγου και Γραπτή Διάδραση

12. Να συντάσσουν εκτενή, συνεκτικά κείμενα (άρθρα, αναφορές, κ.λπ.) οργανώνοντας σύνθετα νοήματα και ανακεφαλαιώνοντας, όπου είναι απαραίτητο.
13. Να κάνουν κατάλληλες υφολογικές επιλογές ανάλογα με την περίπτωση επικοινωνίας στην οποία αφορά ένα κείμενο, τον

επικοινωνιακό στόχο του και τη σχέση μεταξύ συντάκτη-αποδέκτη.

14. Να αναλύουν τις πλευρές ενός σύνθετου ζητήματος (θετικά και αρνητικά στοιχεία) χρησιμοποιώντας μεγάλο εύρος λεξιλογίου και επεξεργασμένες γραμματικές δομές και προτασιακά σχήματα.
15. Να διατυπώνουν την άποψή τους, παραθέτοντας επιχειρήματα ή και προβάλλοντας αντεπιχειρήματα προκειμένου να πείσουν κάποιον που έχει διαφορετική άποψη.
16. Να παραθέτουν παραδείγματα ή άλλου τύπου στοιχεία για να στηρίξουν ή να αιτιολογήσουν μια θέση ή για να διασαφηνίσουν την άποψή τους.
17. Να περιγράφουν με λεπτομέρεια γεγονότα ή καταστάσεις που σχετίζονται με ένα κείμενο που τους δίνεται ως ερέθισμα.
18. Να διευκρινίζουν, να αναλύουν ή να εξηγούν μια γενική διατύπωση, μια ιδέα, ένα επιμέρους θέμα.
19. Να διατυπώνουν την προσωπική τους εκτίμηση ή ερμηνεία αναφορικά με μια κατάσταση ή ένα γεγονός, καθιστώντας σαφή τη βεβαιότητα ή την επιφύλαξή τους.
20. Να δίνουν σαφείς και λεπτομερείς οδηγίες ενεργειών ή να διατυπώνουν ένα συγκεκριμένο σχέδιο δράσης.
21. Να διατυπώνουν όρους, συνθήκες ή προϋποθέσεις για την ισχύ μιας συμφωνίας, την αποδοχή μιας πρόσκλησης, αίτησης, κ.λπ.

Γραπτή Διαμεσολάβηση

22. Να συνάγουν τη γενική στάση/θέση/γνώμη του συγγραφέα σύνθετου γραπτού κειμένου στην Ελληνική και να τη μεταφέρουν στην ξένη γλώσσα, παραπέμποντας παράλληλα σε συγκεκριμένα σημεία του κειμένου.
23. Να συγκεντρώνουν υλικό από διαφορετικές πηγές στην ελληνική γλώσσα, να επιλέγουν τα μηνύματα που εξυπηρετούν τον επικοινωνιακό τους στόχο και να παράγουν ένα κείμενο ή να συνθέτουν μια εργασία (project) στην ξένη γλώσσα.
24. Να διατυπώνουν με διαφορετικά λόγια μήνυμα ή μηνύματα που είναι γραμμένα στα Ελληνικά χρησιμοποιώντας σχετικά σύνθετες γραμματικές δομές και πλούσιο λεξιλόγιο.
25. Να κάνουν γραπτή περίληψη στην ξένη γλώσσα ενός εκτενούς και σύνθετου ελληνόγλωσσου γραπτού ή προφορικού κειμένου.
26. Να εντοπίζουν πιθανή σύνδεση μεταξύ πληροφοριών είτε ρητά είτε υπαινικτικά διατυπωμένων που βρίσκονται διάσπαρτες σε ελληνικό κείμενο και να τις χρησιμοποιούν για να συνθέσουν ένα δομημένο κείμενο στην ξένη γλώσσα.
27. Να χρησιμοποιούν πληροφορίες από ένα ελληνικό κείμενο για να παράγουν ένα άλλο στην ξένη γλώσσα που θα ενσωματώνει όμως επαρκώς και δικές τους πρόσθετες πληροφορίες.
28. Να μετατρέπουν πληροφορίες που παρουσιάζονται με τη μορφή οπτικού ερεθίσματος (πχ. σχεδιάγραμμα, πίνακας με ποσοστά, εικόνα κ.λπ.) σε λεκτικές και να τις ενσωματώνουν με κατάλληλο για την επικοινωνιακή περίσταση τρόπο στο ξενόγλωσσο κείμενο

συνδέοντάς τες με άλλες σχετικές.

Κατανόηση Προφορικού Λόγου

29. Να κατανοούν σύνθετα και συναγόμενα νοήματα που περιέχονται σε ένα εκτενές κείμενο, το οποίο αφορά σε κοινωνικά, επιστημονικά θέματα.
30. Να εντοπίζουν πληροφορίες σε ένα προφορικό κείμενο, ακόμα και όταν υπάρχουν δυσκολίες ή ιδιαιτερότητες στην προφορά ή όταν πρόκειται για μη καθαρά ηχογραφημένο λόγο.
31. Να συσχετίζουν ή να αντιπαραβάλλουν πληροφορίες που περιέχονται σε ένα ή περισσότερα κείμενα με βάση συγκεκριμένα κριτήρια και να τις αξιοποιούν ώστε να επιτελέσουν ένα έργο, να λύσουν κάποιο πρόβλημα ή να απαντήσουν σε συγκεκριμένο ερώτημα.
32. Να συνάγουν τη στάση ενός ή περισσότερων ομιλητών σχετικά με κάποιο ζήτημα, ακόμα και όταν δεν δηλώνεται ρητά ή δεν είναι προφανής.

Παραγωγή Προφορικού Λόγου και Προφορική Διάδραση

33. Να αναλύουν σύνθετα ζητήματα χρησιμοποιώντας μεγάλο εύρος λεξιλογίου και επεξεργασμένες γραμματικές δομές και προτασιακά σχήματα.
34. Να διατυπώνουν με σαφήνεια μια άποψη παραθέτοντας παραδείγματα για να τη στηρίξουν ή να την εξηγήσουν.
35. Να δίνουν σαφείς και λεπτομερείς οδηγίες ενεργειών αναδιατυπώνοντας τις φράσεις τους, όταν δεν είναι απολύτως κατανοητές στο συνομιλητή τους.
36. Να συνεισφέρουν σε μια συζήτηση αποτελεσματικά, διατυπώνοντας με ακρίβεια τις απόψεις τους, σχολιάζοντας τις απόψεις των συνομιλητών, παρέχοντας ή ζητώντας διευκρινήσεις και ανακεφαλαιώνοντας, όπου είναι απαραίτητο.
37. Να διατυπώνουν τις ιδέες ή σκέψεις τους με σαφήνεια και χωρίς περιφραστικές διατυπώσεις.

Προφορική Διαμεσολάβηση

38. Να χρησιμοποιούν πληροφορίες από ένα ελληνικό κείμενο για να παράγουν ένα άλλο στην ξένη γλώσσα που θα ενσωματώνει όμως επαρκώς και δικές τους πρόσθετες πληροφορίες.
39. Να συνάγουν τη γενική στάση/θέση/γνώμη ενός ελληνόγλωσσου ομιλητή και να την εξηγούν στην ξένη γλώσσα παραθέτοντας παραδείγματα ή συγκεκριμένα στοιχεία από όσα άκουσαν ή διάβασαν.
40. Να συγκεντρώνουν υλικό από διαφορετικές ελληνόγλωσσες πηγές, επιλέγοντας τα μηνύματα που υπηρετούν τον επικοινωνιακό τους στόχο και να αναπτύξουν διάλογο με συνομιλητή για να επιτύχουν συγκεκριμένο επικοινωνιακό στόχο στην ξένη γλώσσα.
41. Να διατυπώνουν με διαφορετικά λόγια προφορικό ή γραπτό μήνυμα

ή μηνύματα στα Ελληνικά χρησιμοποιώντας σχετικά σύνθετες γραμματικές δομές και πλούσιο λεξιλόγιο.

7. ΓΛΩΣΣΙΚΗ ΥΛΗ ΚΑΙ ΔΙΔΑΚΤΙΚΑ ΕΓΧΕΙΡΙΔΙΑ

Με αφορμή την εκπόνηση του ΕΠΣ-ΞΓ έγινε μια πρώτη αλλά αρκετά συστηματική προσπάθεια να καταγραφεί και να οργανωθεί η ύλη που προβλέπεται να διδαχθεί για κάθε γλώσσα ανά επίπεδο γλωσσομάθειας, δηλ. τα λειτουργικά και δομικά στοιχεία που αναμένεται να γνωρίζει ο μαθητής σε κάθε επίπεδο. Παράλληλα, έγινε και μια φιλότιμη προσπάθεια να συστηματοποιηθεί σε επίπεδα γλωσσομάθειας η ύλη των ξενόγλωσσων σχολικών εγχειριδίων –κυρίως των κρατικών εκδόσεων που αυτή τη στιγμή χρησιμοποιούνται για καθεμιά από τις ξένες γλώσσες. Στόχος της ενέργειας αυτής είναι η διάρθρωση της ύλης των εγχειριδίων σύμφωνα με τις ανά επίπεδο γλωσσικές ενέργειες, ώστε να διασφαλιστεί η ομαλή μετάβαση από τα υπάρχοντα Αναλυτικά Προγράμματα Σπουδών στο ΕΠΣ-ΞΓ. Η πρακτικής φύσεως αυτή ενέργεια είχε και έναν άλλο, στόχο –τη στάθμιση της ύλης των σχολικών εγχειριδίων, η οποία θα είναι ιδιαίτερα χρήσιμη για την αξιολόγησή τους.

Οι δυο προαναφερόμενες προσπάθειες αποτελούν μέρος ενός ιδιαίτερα σημαντικού και πολύπλοκου εγχειρήματος, η βασική συνιστώσα του οποίου σχετίζεται με την κοινή, ενοποιητική περιγραφή της προσδοκώμενης παραγωγής σε κάθε επίπεδο –δηλ. «τί» πρέπει να μπορεί να κάνει ο χρήστης και «πόσο καλά»– για να θεωρηθεί πως έχει κατακτήσει την επικοινωνιακή επάρκεια Χ επιπέδου. Η λογική αυτή εισάγεται για πρώτη φορά στην σχολική εκπαίδευση από το ΕΠΣ-ΞΓ, σε συμφωνία με τις αρχές του ΚΕΠΑ.

Οι σαφείς περιγραφικοί δείκτες για κάθε επίπεδο γλωσσομάθειας, κοινοί για όλες τις γλώσσες που παρέχει το ΕΠΣ-ΞΓ, αποτελούν τη βάση για την εκμάθηση της ξένης γλώσσας αλλά και για την πιστοποίηση της γνώσης της. Αυτός είναι εξάλλου ο λόγος για τον οποίο καθίσταται επιτακτική η ανάγκη να συνδεθούν και με την ύλη του γλωσσικού μαθήματος, όπως αυτή αποτυπώνεται στα σχολικά εγχειρίδια για κάθε γλώσσα ξεχωριστά. Εγχειρίδια που, σημειωτέον, στηρίζονται σε διαφορετικές γλωσσοδιδασκτικές προσεγγίσεις και δεν συμμορφώνονται συνήθως με τη λογική της γλωσσικής εκπαίδευσης βάσει επιπέδων γλωσσομάθειας. Αν σε αυτές τις διαφοροποιήσεις προστεθούν και ειδικά προβλήματα συστηματικότητας των διαφόρων εγχειριδίων που δεν αποτελούν τμήματα μιας μελετημένης ενιαίας σειράς βιβλίων, έχουμε μια εικόνα της ασυνέχειας με την οποία η ύλη της ξένης γλώσσας καλύπτεται αυτή τη στιγμή στη σχολική πράξη.

Αυτήν ακριβώς την ασυνέχεια επιδιώκει να «διορθώσει» η ενοποίηση της ύλης της ξένης γλώσσας ανά επίπεδο, μέσω μιας δράσης η οποία αποτελεί ένα από τα κεντρικά ζητήματα που θέτει το ΕΠΣ-ΞΓ –ζήτημα που θα αποτελέσει πεδίο συζήτησης και ανατροφοδότησης και σε όλη τη διάρκεια της πιλοτικής εφαρμογής του ΕΠΣ-ΞΓ. Η αρχική μορφή της ενοποιημένης ύλης παρουσιάζεται στους πίνακες αναφοράς για τα έξι επίπεδα, με τίτλο «Γλωσσικά μέσα: λειτουργικά & δομικά στοιχεία ανά επίπεδο γλωσσομάθειας» (βλ. Παράρτημα 1 στην ιστοσελίδα όπου

δημοσιεύεται το ΕΠΣ-ΞΓ) και «Οργανόγραμμα ύλης των σχολικών εγχειριδίων των ξένων γλωσσών» (βλ. Παράρτημα 2 στην ιστοσελίδα όπου δημοσιεύεται το ΕΠΣ-ΞΓ).

Ειδικότερα, με σκοπό την οργάνωση της ύλης, αλλά και επειδή είναι σκόπιμο να αξιοποιηθούν εμπειρικά δεδομένα (δηλ. γλωσσικά δεδομένα που έχουν παραχθεί από ομιλητές σε ορισμένες συνθήκες επικοινωνίας), στο πλαίσιο παράλληλου έργου που έχει σημαντική συνέργεια με το ΕΠΣ-ΞΓ, αναπτύσσεται μια πληροφοριακή εφαρμογή και συγκεκριμένα μια πολυπαραμετρική βάση δεδομένων, η οποία περιλαμβάνει:

- Αποτύπωση της ύλης των σχολικών βιβλίων κατά
 - σχολική τάξη
 - επίπεδο γλωσσομάθειας, με μια τεχνική αντιστοίχιση
 - είδος επικοινωνιακής δραστηριότητας (δηλ. κατανόηση και παραγωγή γραπτού λόγου, κατανόηση και παραγωγή προφορικού λόγου)
 - θεματικό πεδίο
 - επικοινωνιακό στόχο
 - λεξιλόγιο
 - γραμματική
 - κειμενικό τύπο
- Αποτύπωση της προβλεπόμενης ύλης κατά
 - επίπεδο γλωσσομάθειας
 - είδος επικοινωνιακής δραστηριότητας (δηλ. κατανόηση και παραγωγή γραπτού λόγου, κατανόηση και παραγωγή προφορικού λόγου)
 - επικοινωνιακό στόχο
 - λεξιλόγιο
 - γραμματική
 - κειμενικό τύπο.
- Αποτύπωση εμπειρικών δεδομένων για καθεμιά από τις παραπάνω παραμέτρους βάσει γραπτών κειμένων Ελλήνων χρηστών της ξένης γλώσσας που αποτελούν το σώμα κειμένων του ΚΠΓ.

Αυτή η βάση δεδομένων αποτελεί το μέσο με το οποίο καταγράφονται με σαφήνεια και συστηματικότητα οι συνδέσεις μεταξύ μαθησιακών ενοτήτων σχολικών εγχειριδίων και διάρθρωσης της ύλης ανά επίπεδο γλωσσομάθειας, αλλά και το μέσο με το οποίο η ενοποιημένη ύλη θα εμπλουτίζεται βάσει γλωσσικών χαρακτηριστικών του «προφίλ» του Έλληνα χρήστη της ξένης γλώσσας για κάθε επίπεδο, όπως αυτό αποτυπώνεται στα σώματα κειμένων του ΚΠΓ.

Στην παρούσα φάση, περιλαμβάνεται στο ΕΠΣ-ΞΓ το λεπτομερές οργανόγραμμα της ύλης των εγχειριδίων των ξένων γλωσσών (Αγγλικής, Γαλλικής, Γερμανικής, Ιταλικής και Ισπανικής) και η ενοποιημένη ύλη για τα επίπεδα Α1-Γ1. Η ύλη των ανώτερων επιπέδων (Β2-Γ1) κατά κανόνα επαναλαμβάνει τα βασικά στοιχεία και συμπληρώνει την ύλη των χαμηλότερων επιπέδων (Α1-Β2). Σημειώνεται ότι η καταγραφή των γραμματικών μέσω που διδάσκονται ανά επίπεδο είναι –σκόπιμα– γενική στην παρούσα φάση. Οι περιγραφές των επιπέδων ως προς την ύλη της γραμματικής

περιλαμβάνουν μόνο τα βασικά φαινόμενα, χωρίς λεπτομερείς αναφορές στις ιδιαιτερότητες καθεμιάς από τις γλώσσες του Σχολικού Προγράμματος Σπουδών. Τα ειδικά γραμματικά μέσα κάθε γλώσσας θα προσδιοριστούν με λεπτομέρεια σε παράρτημα που θα δημοσιευτεί στην τελική έκδοση του ΕΠΣ-ΞΓ.

Σημειώνεται επίσης ότι τόσο οι επικοινωνιακοί στόχοι όσο και τα λεξιλογικά μέσα καταγράφονται ως εννοιολογικές κατηγορίες και δίνονται στα Ελληνικά. Όμως, και αυτά πρόκειται να εξειδικευθούν για κάθε γλώσσα στο τελικό στάδιο του προγράμματος.

Η ισχύς της παρούσης αρχίζει από το Σχολικό Έτος 2011-2012.

Η απόφαση αυτή να δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Η ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΧΡΙΣΤΟΦΙΛΟΠΟΥΛΟΥ